

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
dla terenów zabudowy mieszkaniowej w rejonie ulicy Kobylińskiej,
obręby Miejska Górka i Sobiałkowo**

Opracowanie:

mgr inż. arch. Monika Pierożyńska - Semenków

LESZNO
2018
aktualizacja 12.04.2022 r.

SPIS TREŚCI

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU PLANU, CEL I METODYKA OPRACOWANIA PROGNOZY	4
2. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	5
3. OCENA EKOFIZJOGRAFICZNA REJONU OPRACOWANIA	6
3.1. ANALIZA EKOFIZJOGRAFICZNA REJONU OPRACOWANIA	6
a/ Położenie geograficzne, geomorfologia i ukształtowanie powierzchni	6
b/ Budowa geologiczna	7
c/ Stosunki wodne	7
- wody powierzchniowe	7
- wody podziemne	9
d/ Gleby	9
e/ Warunki klimatyczne	10
f/ Szata roślinna i świat zwierzęcy	11
g/ Klimat akustyczny	12
3.2 POŁOŻENIE W SYSTEMIE PRZYRODNICZYM	14
4. PROGNOZA SKUTKÓW WPLYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	14
a/ Charakterystyka obszaru objętego planem	14
a.1. Teren opracowania	14
a.2. Projektowany zakres zmian	15
a.3. Stan środowiska	18
b/ Analiza ustaleń i rozwiązań zawartych w projekcie planu. Identyfikacja potencjalnych kategorii oddziaływań na środowisko przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko	21
b.1. Funkcjonowanie systemów przyrodniczych i obiektów chronionych	21
b.2. Przekształcenie gleb, powierzchni ziemi i kształtowanie krajobrazu	21
b.3. Wpływ zmian na stosunki wodne	22
b.4. Zanieczyszczenie powietrza	23
b.5. Hałas	24
b.6. Środowisko biotyczne (różnorodność biologiczna, fauna i flora), warunki życia ludzi	25
b.7. Strefa "W"	25
b.8. Pole elektromagnetyczne	26
b.9. Ryzyko powstawania awarii	26
b.10. Identyfikacja typów oddziaływań oraz zagrożeń wynikających z wykonania projektu planu	27
b.11. Przewidywane znaczące oddziaływanie realizacji projektu planu	28
5. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA W RELACJI Z USTALENIAMI PROJEKTU PLANU	29
a.1. Ocena odporności na degradację i zdolności do regeneracji środowiska, wynikająca z uwarunkowań określonych w opracowaniu ekofizjograficznym przy braku realizacji ustaleń planu	29
a.2. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych	29

a.3 Ocena warunków zagospodarowania określonych w projekcie	30
a.4. Ocena zagrożeń dla środowiska.....	30
a.5. Ocena skutków dla istniejących form ochrony i innych obszarów chronionych	31
a.6. Ocena zmian w krajobrazie.....	31
a.7. Oddziaływanie na klimat (w tym klimat akustyczny).....	31
a.8. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne.....	32
a.9. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	32
a.10. Oddziaływanie na powierzchnie ziemi, glebę i surowce mineralne.....	35
a.11. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne.....	36
a.12. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie.....	37
a.13. Rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko.....	37
6. INFORMACJA O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	38
7. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIA LUB KOMPENSACJE PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.....	38
8. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO MPZP ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI PRZEPROWADZANIA.....	39
9. OCENA UWZGLĘDNIENIA PRZEZ PROJEKTOWANY DOKUMENT CELÓW ORAZ SPOSOBÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM.....	40
9.1. DOKUMENTY MIĘDZYNARODOWE.....	40
9.2. DOKUMENTY WSPÓLNOTOWE.....	40
9.3. DOKUMENT KRAJOWE.....	41
10. PODSUMOWANIE.....	42
11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	43

1. Ogólna charakterystyka przedmiotu planu, cel i metodyka opracowania prognozy

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z obowiązku przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której częścią jest niniejsza prognoza.

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy mieszkaniowej w rejonie ulicy Kobylińskiej, Obręby Miejska Górka i Sobiałkowo została sporządzona zgodnie z zakresem zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w opracowaniu prognozy został uzgodniony na mocy przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. z:

- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Rawiczu pismem z dnia 22.08.2017 r. znak: N.NS-72/4-3/17;
- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem z dnia 17.08.2017 r. znak: WOO-III.411.341.2017.AK.1.

Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (część tekstowa i graficzna) nie powinny naruszać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną co nie narusza ustaleń studium.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy oparto się na obowiązujących aktach prawnych, a w szczególności na:

- Ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.);
- Ustawie z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 ze zm.);
- Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1973 ze zm.);
- Ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699);
- Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.);
- Ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 ze zm.);
- Ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1326 ze zm.);
- Ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.);

- Ustawie z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.);
- Ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. *o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie* (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2187);
- Ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 710 ze zm.);
- Ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o gospodarce nieruchomościami* (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899);
- Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 9 września 2002 r. *w sprawie opracowań ekofizjograficznych* (Dz. U. z 2002 r. nr 155 poz. 1298);
- Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1065);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 13 kwietnia 2010 r. *w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000* (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713);
- Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych w środowisku* (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 27 sierpnia 2014 r. *w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 1 września 2016 r. *w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1359);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 2 sierpnia 2012 r. *w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza* (Dz. U. z 2012 r. poz. 914);
- Rozporządzeniu MŚ z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2010 r. nr 16 poz. 87);
- Dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. *w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory* (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7).

2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie,

- eliminację rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców, poinformowanie podmiotów procedury planistycznej, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu dla środowiska przyrodniczego.

Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w otoczeniu, na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej itp.

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń planu,
- ustalenia wynikające z wizji lokalnej.

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej oraz planowanej do realizacji strukturze przestrzennej. Kolejnym krokiem była analiza przyszłego funkcjonowania środowiska pod wpływem przemian, jakie zajądą wskutek realizacji ustaleń planu.

3. Ocena ekofizjograficzna rejonu opracowania

3.1 Analiza istniejącego stanu oraz jakości środowiska

a) Położenie geograficzne, geomorfologia i ukształtowanie powierzchni

Gmina Miejska Górka położona jest w powiecie rawickim. Graniczy z gminami: Rawicz, Bojanowo, Pakosław, Jutrosin (pow. rawicki) oraz Poniec, Krobia, Pępowo (pow. gostyński). Położona jest w podprovincji Nizin Środkowopolskich, Makroregionie Niziny Południowo - wielkopolskiej w przeważającej części w obrębie mezoregionu Wysoczyzny Kaliskiej. Jedynie niewielki, zachodni fragment to Wysoczyzna Leszczyńska oraz południowy - Kotlina Żmigrodzka. Rzeźba terenu jest mało urozmaicona, można w niej wyróżnić następujące formy morfologiczne:

- Wysoczyzna morenowa płaska - obejmująca wschodnią część gminy (tu znajduje się najwyższy położony teren o rzędnej 122,5m n.p.m.) oraz mniejsze fragmenty w części południowej i zachodniej. Wysoczyznę morenową rozcinają obniżenia dolinne cieków o przebiegu południkowym oraz ich dopływy,
- Obniżenia dolinne - utworzone przez dwa główne ciekі płynące na terenie gminy, tj. Dąbrocznia - dopływ Orli oraz Pijawka (Zakrzewski Rów) - dopływ Masłówwki. Lepiej wykształcona jest dolina Dąbroczni, w której wyróżnić można trzy poziomy terasowe: rozległą terasę denną w południowo - zachodniej części gminy, terasa środkową - po obu stronach rzeki i terasę wysoką po wschodniej stronie ciekі. Dolina rzeki Pijawki przecina zachodni fragment gminy. W dolinie tej również wyróżnić można trzy poziomy terasowe,

- Formy antropogeniczne - wytworzone przez działalność człowieka, do których zaliczyć możemy np. wyrobiska surowców naturalnych, nasypy kolejowe.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położony jest w północno - wschodnim rejonie miasta Miejska Górka.

b) Budowa geologiczna

Obszar gminy Miejska Górka położony jest na Monoklinie Przedsudeckiej, którą na tym terenie budują utwory karbońskie i permskie oraz mezozoiczne, przykryte utworami trzeciorzędowymi. Trzeciorząd reprezentowany jest przez mioceńskie mułki i drobne piaski oraz plioceńskie ropy poznańskie. Miąższość i głębokość zalegania utworów trzeciorzędowych jest zróżnicowana. W północno - zachodnim rejonie gminy (okolice wsi Dłoń) oraz w jej północno - wschodnim krańcu (okolice wsi Rozstępniewo) ropy plioceńskie zalegają tuż pod powierzchnią terenu. Miąższość utworów czwartorzędowych również jest zróżnicowana i waha się od ok. 100m w zachodniej części gminy, do kilku metrów w rejonie północno - wschodnim. Czwartorzęd reprezentowany jest głównie przez utwory bezpośredniej akumulacji lodowcowej (gliny zwałowe). W obrębie zaś dwóch wyraźnych rozcięć erozyjnych (doliny Dąbrocni i Pijawki) oraz sporadycznie w obrębie wysoczyzn na glinach zalegają utwory akumulacji wodno - lodowcowej (piaski i żwiry). W dolinach rzecznych i lokalnych obniżeniach terenowych występują utwory holoceniowe w postaci piasków i osadów próchnicznych oraz namulów organicznych i torfów.

Surowce mineralne

Na terenie gminy Miejska Górka udokumentowane zostały złoża gazu ziemnego i węgla brunatnego. Złoże gazu ziemnego występuje w skale zbiornikowej dolomitu głównego. Dokumentacja geologiczna złoża "Zakrzewo" została zatwierdzona Decyzją Prezesa Centralnego Urzędu Geologii nr KZK/012/S/3337/76. Zasoby geologiczne złoża w kat. C wynoszą 300mln Nm³, w tym wydobywalne 210 mln Nm³. Ze względu na skład i wielkość zasobów złożo nie zostało dotąd zagospodarowane. Jednocześnie podjęto dalsze prace poszukiwawcze tej kopaliny.

Poza gazem ziemnym na terenie gminy zlokalizowane są fragmenty złóż węgla brunatnego (złoża: Rawicz - Miejska Górka - Skoraszewice oraz Poniec - Krobia - Oczkowice). Z uwagi na trudne warunki geologiczno - górnicze, istniejące zagospodarowanie powierzchni terenu oraz przewidywane negatywne skutki eksploatacji - nie podjęto eksploatacji złoża.

Na obszarze gminy Miejska Górka dość powszechnie występują kopaliny pospolite - ropy oraz piaski. Spośród udokumentowanych złóż ropy plioceńskich - złożo Rozstępniewo jest dotychczas eksploatowane, natomiast zasoby złoża Dłoń zostały już wyczerpane. Kruszywo naturalne w postaci złóż piasku eksploatowane jest na potrzeby lokalne w rejonie następujących miejscowości: Karolinki, Miejska Górka, Dłoń, Topólka.

c) Stosunki wodne

Wody powierzchniowe:

Sieć hydrograficzna gminy Miejska Górka należy do systemu wodnego Odry. Poprzez sieć dopływów, gmina odwadniana jest do rzeki Orli, leżącej w zlewni Baryczy, stanowiącej

z kolei bezpośredni dopływ Odry. Odwodnienie całego terenu gminy do Orli odbywa się przez cztery ciek:

- poprzez Dąbrocznię - centralna, przeważająca część gminy,
- poprzez Pijawkę i Rów Szurkowski - rejony północno - zachodnie,
- poprzez Szpatnicę - rejony południowo - wschodnie.

Dąbrocznia jest prawobrzeżnym dopływem Orli, odcinek leżący na terenie gminy wynosi 9,3km z całkowitej długości 40,2km. Ciek płynie głównie przez grunty rolne. Szpatnica (Stara Orla) stanowi prawobrzeżny dopływ Orli. Początek bierze w miejscowości Konary. Całkowita długość ciek wynosi 16km, natomiast na terenie gminy znajduje się odcinek ok. 1km.

Pijawka (Zakrzewski Rów) to lewobrzeżny dopływ Masłówki, bezpośredniego dopływu Orli. Ciek wypływa z terenu gminy (rejon Zakrzewa), całkowita jego długość wynosi 11,7km z czego ok. 4km znajduje się na terenie gminy Miejska Górka.

Rów Szurkowski - lewobrzeżny dopływ Masłówki wypływa z terenu gminy (rejon Zakrzewa) ma niewiele ponad 4km z czego w granicach gminy ok. 0,8km.

Na terenie gminy Miejska Górka nie występują naturalne wody powierzchniowe stojące - jeziora, jedynie drobne oczka wodne. Jest natomiast kilka zbiorników sztucznych, tj. zbiornik retencyjny na Dąbroczni w miejscowości Miejska Górka oraz zbiorniki po eksploatacji kruszywa wypełnione wodą.

Wezbrania powodziowe na ciekach przepływających przez teren gminy mieszczą się w obrębie dolin rzecznych. Coroczne zalewy cieków ograniczają się do podtapiania użytków zielonych w dolinach, poza obrębem miejscowości Miejska Górka. Ewentualne tereny zalewowe w obrębie doliny Dąbroczni, znajdują się w zachodniej i południowej części Miejskiej Górki w znacznym oddaleniu od rejonu objętego opracowaniem, wobec czego nie ma zagrożenia występowania podtopień tego obszaru.

Obszar objęty projektem MPZP znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Rzecznych (JCWP) RW600017146699 „Dąbroczna”. Cele środowiskowe dla tej JCWP to osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

Cały teren gminy Miejska Górka został objęty programem ochrony wód zlewni rzeki Orli w ramach którego został zakwalifikowany jako obszar szczególnie narażony z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód należy ograniczyć. W związku z powyższym na terenie gminy obowiązują określone standardy postępowania wynikające z następujących rozporządzeń wydanych przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu:

- Rozporządzenie z dnia 07.04.2008 r. w sprawie określenia wód powierzchniowych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszarów szczególnie narażonych, z których odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z 2008 r., Nr 57),
- Rozporządzenie z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie wprowadzenia programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z 2017 r., poz. 1153).

Wody podziemne

Głębokość zalegania wód gruntowych stanowi odzwierciedlenie ukształtowania terenu oraz budowy geologicznej podłoża. W rejonie wysoczyznowym woda gruntowa występuje na głębokości poniżej 2m p.p.t., a sporadycznie poniżej 5m. W obrębie wyższych poziomów terasowych oraz w części krawędziowej wysoczyzn poziom wody gruntowej zalega na głębokości od 1 do 2m p.p.t., natomiast w bliskim sąsiedztwie cieków poziom ten wynosi ok. 1m p.p.t.

Zaopatrzenie w wodę mieszkańców gminy Miejska Górka realizowane jest z utworów czwartorzędowych i trzeciorzędowych. W obrębie utworów czwartorzędowych wyróżnić można poziom wód gruntowych i poziom międzyglinowy. Występowanie czwartorzędowego poziomu międzyglinowego związane jest z osadami interglacjału wielkiego i fluwiogłacjałów rozdzielających gliny międzymorenowe zlodowacenia południowopolskiego. Zasilanie tego poziomu następuje głównie poprzez przesączanie się wód nadległych poziomów wodonośnych w obszarach wysoczyzn, a drenowanie w głównych dolinach rzecznych. Ujmowany do eksploatacji poziom trzeciorzędowy pochodzi z utworów mioceńskich i obejmuje swym zasięgiem obszar całej gminy. Warstwa wodonośna tego poziomu zalega na głębokości ca 115m.

Na terenie gminy funkcjonują trzy ujęcia wody:

- ujęcie „Konary”, które bazuje na wodach doliny kopalnej, posiada zatwierdzone zasoby w kat. „B” w ilości 30m³/h. Miąższość osadów plejstoceniowych w zagłębieniu rynnowym waha się od 12,5 do 22m i jest przykryta 25m warstwą glin zlodowacenia środkowopolskiego. Pomimo dużej miąższości warstwy wodonośnej warunki hydrogeologiczne w dolinie kopalnej nie są korzystne,
- ujęcie „Miejska Górka”, które bazuje na mioceńskich wodach trzeciorzędowych, posiada zatwierdzone zasoby w kat. „B” w ilości Q=34,8m³/h,
- ujęcie „Melanów”, które bazuje na wodach czwartorzędowych, posiada zatwierdzone zasoby w kat. „B” w ilości Q=39,5m³/h.

Zasoby wód podziemnych ujmowane do eksploatacji występujące na terenie gminy Miejska Górka nie są związane z zasobami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Ponadto, ujęcia wód podziemnych nie mają wyznaczonych stref ochrony pośredniej.

- Teren objęty planem położony jest w regionie wodnym Środkowej Odry w jednolitej części wód podziemnych JCWPd: nr 79 (kod PLGW600079) poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony.

d) Gleby

Obszar gminy Miejska Górka stanowi rejon wybitnie rolniczy - użytki rolne zajmują 87,8% powierzchni gminy, z czego grunty orne stanowią 91,4%, użytki zielone 8,3% i sady 0,3%. Grunty orne na terenie gminy to w przeważającej mierze gleby wysokich i średnich klas bonitacyjnych - ponad połowa to gleby klasy III a i b, pozostałe to klasa IVa, V i niewiele gleb klasy VI. Jednak klasy bonitacyjne tylko w przybliżeniu odzwierciedlają ogólną wartość produkcyjną gleb. Pełną rolniczą przydatność gleb określają kompleksy przydatności

rolniczej. Na przeważającym terenie gminy (85,6%) dominują gleby zaliczane do kompleksów glebowych od 1-5, charakteryzujących się bardzo korzystnymi warunkami do prowadzenia intensywnej produkcji rolnej. Około 13,6% powierzchni gminy zajmują gleby słabych kompleksów nr 6-7, mało przydatnych dla produkcji rolnej. Natomiast niecały 1% stanowi kompleks glebowy 9, przydatny do produkcji rolniczej, jednak wymagający regulacji stosunków wodnych. Przydatność rolnicza gleb wynika przede wszystkim z typów i gatunków gleb, które są z kolei ściśle zależne od utworów geologicznych z jakich powstały. Na podłożu gliniastym w postaci piasków gliniastych mocnych i glin (na terenach wysoczyznowych) wytworzyły się gleby brunatne i pseudobielicowe - dobre i bardzo dobre nadające się do intensywnej produkcji rolnej, zaliczane głównie do kompleksów 2 i 4 oraz częściowo 5. Na podłożu piaszczystym w postaci piasków gliniastych słabych i luźnych (tereny obniżen dolinnych) wytworzyły się słabe gleby piaszczyste i murszowo - mineralne, zaliczane do kompleksów 6 i 7 oraz 9.

e) Warunki klimatyczne

Wg regionalizacji klimatycznej Okołowicza gmina Miejska Górka leży w obrębie regionu śląsko - wielkopolskiego. Warunki klimatyczne cechują się przewagą wpływów oceanicznych, co odzwierciedlają mniejsze od przeciętnych w Polsce amplitudy temperatur, wczesna ciepła wiosna i lato, łagodna i krótka zima z nietrwałą pokrywą śnieżną. Roczna suma opadów kształtuje się na poziomie 450-650mm. Zaznacza się przewaga opadów w półroczu letnim i wynosi 330 do 370mm. Minimalne sumy opadów występują w lutym, maksymalne w lipcu. Dni z opadami jest ok. 160 w ciągu roku (195 dni dla kraju). Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Dominującym kierunkiem wiatrów w tym rejonie jest kierunek zachodni. Minimum częstotliwości mają wiatry z kierunków północnych i północno - wschodnich.

Pomiędzy zalesionymi i wilgotnymi obszarami dolinnymi a użytkowana rolniczo wysoczyzną występują różnice klimatu lokalnego. Tereny wyniesione charakteryzują się generalnie dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem. Podobnymi warunkami odznaczają się niezalesione powierzchnie terasy wysokiej. W obrębie niższych poziomów terasowych spodziewać się należy raczej przeciętnych warunków termiczno - wilgotnościowych, prawdopodobieństwa występowania mgieł i zastoisk chłodnego powietrza, nieco utrudnionego i ukierunkowanego przewietrzania. Tereny zalesione i ich najbliższe otoczenie odznaczają się specyficznymi warunkami klimatu lokalnego, charakteryzującymi się zmniejszonymi amplitudami dobowymi temperatury i wilgotności, czystym powietrzem zawierającym olejki eteryczne (fitonocydy). Niekorzystnymi lub przeciętnymi warunkami termiczno - wilgotnościowymi, częstym występowaniem mgieł, zastoisk chłodnego powietrza i inwersji temperatur oraz utrudnionym i zdecydowanie ukierunkowanym przewietrzeniem wyróżniają się dna dużych obniżen dolinnych.

Omawiane tereny charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem.

f) Szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna gminy Miejska Górka jest mało urozmaicona - lasy zajmują 3,3% powierzchni, użytki zielone 8,3%, a pozostałe elementy szaty roślinnej to parki wiejskie, zieleń cmentarna, ciągi zadrzewień, sady, ogrody, sezonowe uprawy polowe.

Dominującymi zespołami roślinnymi regionu gminy Miejska Górka są agrocenozy czyli ekosystemy rolnicze. Charakterystycznym elementem agrocenoz są zadrzewienia śródpolne. Z uwagi na bardzo małą lesistość terenu gminy niezwykle cenne dla środowiska przyrodniczego są zespoły roślinności wodnej, błotnej i szuwarowej występującej w dolinach cieków oraz zarośla śródpolne i przydrożne.

Lasy

Nieliczne lasy na terenie gminy Miejska Górka zaliczyć należy do niezbyt zróżnicowanych. Przeważają typy siedliskowe lasu świeżego oraz lasu mieszanego świeżego i boru mieszanego świeżego. W obrębie lokalnych obniżień terenowych występują drzewostany typowe dla siedlisk wilgotnych tj. las wilgotny i las mieszany wilgotny.

Fragment lasu o powierzchni 28,7ha w rejonie miasta Miejska Górka został objęty ochroną prawną jako las masowego wyczynku.

Parki wiejskie (podworskie)

Na terenie gminy znajduje się kilka parków podworskich, położonych w miejscowościach: Dłoń (duży XIX-wieczny park usytuowany przy pałacu), Gostkowo, Piaski, Roszkówko, Zakrzewo, Zmysłowo, Oczkowice.

Świat zwierzęcy

Świat zwierzęcy gminy Miejska Górka jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. Intensywne użytkowanie rolnicze okolicy i zmiany w krajobrazie spowodowały pewne zubożenie gatunkowe występujących zwierząt. Pola uprawne stanowią źródło pokarmu, wykorzystywane głównie przez sarny, zwłaszcza polne. Niewielkie kompleksy leśne i zadrzewienia zapewniają schronienie drapieżnikom - lisy i kuny. Spośród innych ssaków, na terenie gminy występują - zając, jeź, ryjówka, kret, nietoperz.

Bardzo dobrze poznana jest fauna ptaków. Na polach spotkać można bazanty i kuropatwy. Natomiast w obniżeniach dolinnych stwierdzono występowanie ptaków żerujących i gniazdujących.

O wiele mniej zróżnicowana, ograniczona do gatunków pospolitych jest fauna ryb. Duży wpływ na ilość i jakość ryb w rzekach ma jednak zły stan czystości ich wód.

Obszar planu tworzy szata roślinna nieużytków z towarzyszącą roślinnością syntropijną (chwasty), bez większego znaczenia dla struktury przyrodniczej i bioróżnorodności. Występują tu również pojedyncze zadrzewienia (2 szt.) i krzewy.

Formy ochrony środowiska przyrodniczego:

Na podstawie ustawy o ochronie przyrody za tereny chronione należy uznać parki narodowe, rezerваты wraz z ich otulinami oraz obszary chronionego krajobrazu. Formę przestrzenną

mogą mieć również niektóre pomniki przyrody, użytki ekologiczne, a zwłaszcza zespoły przyrodniczo - krajobrazowe.

Pomniki przyrody:

Na terenie gminy Miejska Górka znajduje się 5 pomników przyrody, są drzewa zlokalizowane w miejscowościach Konary (lipa drobnolistna) oraz w Piaskach (4 dęby szypułkowe).

g) Klimat akustyczny

Hałas w środowisku to wszelkiego rodzaju niepożądane, nieprzyjemne i uciążliwe dźwięki w danym miejscu i czasie. Jest zanieczyszczeniem środowiska przyrodniczego charakteryzującym się różnorodnością źródeł i powszechnością występowania. Skutki oddziaływania hałasu i wibracji na człowieka i środowisko naturalne są bardzo dotkliwe.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112) określa wymagane standardy dotyczące klimatu akustycznego. Rozporządzenie warunkuje dopuszczalny poziom hałasu w zależności od rodzaju jego pochodzenia (drogi i linie kolejowe, linie elektroenergetyczne, start, przelot i lądowanie statków powietrznych oraz pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu) w stosunku do klas terenu wyróżnianych ze względu na sposób zagospodarowania terenu i pełnionych funkcji. W szczególności ustalenia planu nie mogą powodować przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, terenów rekreacyjno - wypoczynkowych, terenów mieszkaniowo - usługowych oraz innych podlegających ochronie akustycznej.

W zależności od źródła hałasu rozróżnia się dwie podstawowe kategorie hałasu, tj. hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy, lotniczy) i hałas przemysłowy. Problem uciążliwości hałasu występuje na terenach osiedli o zabudowie jednorodzinnej i wielorodzinnej, zlokalizowanych w pobliżu ulic o dużym natężeniu ruchu. Najgorsza sytuacja przedstawia się na drogach krajowych oraz wojewódzkich. Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1).

Tabela 1

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq,D}$ i $L_{Aeq,N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe objekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq,D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq,N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq,D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq,N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	55	50	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	60	50	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	65	55	55	45

Objaśnienia:

- ¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.
- ²⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.
- ³⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Za emisję hałasu odpowiedzialny jest transport samochodowy odbywający się drogą krajową nr 36. Na terenie planu i w jego najbliższym otoczeniu nie identyfikuje się źródeł hałasu szynowego i lotniczego. Możliwe jest natomiast występowanie hałasu przemysłowego, którego źródłem może być zakład produkcyjny lub emisje pochodzącego z terenów aktywności gospodarczej mieszczącej się w sąsiedztwie

Brak pomiarów hałasu drogowego na terenie objętym opracowaniem, uniemożliwia jednoznaczne określenie przekroczeń wartości dopuszczalnych i wyznaczenie terenów najbardziej zagrożonych.

3.2. Położenie w systemie przyrodniczym

Gmina Miejska Górka położona jest poza układem obszarów węzłowych i korytarzy ekologicznych systemów: Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych (ESOCH) i krajowej koncepcji sieci ekologicznej, wchodzącej w skład Europejskiej Sieci Ekologicznej (ECONET), poza wyznaczonymi obszarami: Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 oraz Specjalnej Ochrony Siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin i zwierząt „Natura 2000”.

Tereny miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie miasta Miejska Górka znajdują się poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony. Znajduje się natomiast na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych-zlewnia chroniona, podsystemu wodonośnego Orli.

4. Prognoza skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze

a) Charakterystyka obszaru objętego planem

a.1. Teren opracowania

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położony jest w północno - wschodniej części miasta Miejska Górka. Obszar objęty miejscowym planem obejmuje działki o nr ewidencyjnych: 1740/1, 1740/2, 1740/3, część 1742/2 i działki od nr 2591 do nr 2621 - obręb Miejska Górka.

W strukturze funkcjonalno - przestrzennej obszaru objętego opracowaniem i jego otoczeniu, tj. w obrębie miasta Miejska Górka wyróżnić można następujące strefy wyznaczone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy:

- rejon o wielofunkcyjnym przeznaczeniu (m.in. usług centrotwórczych) z preferencjami dla rozwoju funkcji mieszkaniowej A1 - strefa zainwestowania miejskiego zlokalizowana w centralnej części miasta,
- rejon o bardzo korzystnych warunkach dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej z udziałem rzemiosła A2 - zlokalizowany w części północnej i wschodniej,
- rejon o korzystnych warunkach dla zabudowy mieszkaniowej, rzemiosła i drobnych usług A3 - zlokalizowany w części południowej,
- rejon aktywizacji gospodarczej z preferencjami rozwoju funkcji przemysłowo - składowej B - zlokalizowany w części zachodniej,
- rejon rozwoju gospodarki leśnej i funkcji ekologicznej C - zlokalizowany w części północno – zachodniej,
- rejon rozwoju rolnictwa i usług z nim związanych D - zlokalizowany na krańcach południowych miasta.

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w strefie A2, będącej strefą o bardzo korzystnych warunkach dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej z udziałem rzemiosła.

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest:

- Ochrona interesów prywatnych i publicznych, uporządkowanie terenu i podniesienie walorów estetycznych i ekonomicznych, co korzystnie wpłynie na wizerunek obrębu miasta Miejska Górka w omawianym rejonie,
- Stworzenie warunków właściwych prawu lokalnemu w dziedzinie gospodarki przestrzennej zapewniających możliwość rozwoju poprzez zapisy ustaleń funkcjonalnych oraz regulacyjnych.

a.2. Projektowany zakres zmian

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza tereny zabudowy mieszkaniowej w rejonie ulicy Kobylińskiej, obręby Miejska Górka i Sobiałkowo.

Plan ustala:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem MN;
- tereny zabudowy usługowej z możliwością wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem U/MN;
- tereny komunikacji publicznej - droga klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku planu symbolem KDD;
- tereny komunikacji publicznej - droga klasy dojazdowej wraz z ciągiem pieszo-rowerowym, oznaczone na rysunku planu symbolem KDP;
- tereny komunikacji publicznej - ciąg pieszo - rowerowy, oznaczony na rysunku planu symbolem KP.

Na rysunku planu obowiązującymi oznaczeniami są:

- granica obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
- linia rozgraniczająca tereny o różnym przeznaczeniu i/lub różnych zasadach zagospodarowania;
- nieprzekraczalna linia zabudowy;
- obowiązująca linia zabudowy.

Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

- Ustala się stosowanie do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji do powietrza oraz urządzeń do ich spalania charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności.
- Nie dopuszcza się składowania na wolnym powietrzu materiałów mogących przenikać do gleb i wód gruntowych /materiałów pyłących i emitujących odór/- nie spełniających standardów emisji.
- Ustala się obowiązek zabezpieczenia środowiska gruntowo - wodnego przed zanieczyszczeniami ropopochodnymi, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Projektowany sposób zagospodarowania terenu nie powinien stanowić zagrożenia dla środowiska, głównie środowiska wodnego oraz powietrza atmosferycznego zgodnie

z przepisami odrębnymi.

- Ustala się zachowanie ochrony przed hałasem poprzez zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, a w szczególności poprzez utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub na poziomie określonym w przepisach szczególnych. W przypadku terenów podlegających ochronie akustycznej należy zastosować rozwiązania techniczne zapewniające właściwe, określone w przepisach odrębnych warunki akustyczne (na terenach jednostek oznaczonych na rysunku planu symbolami MN - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej oraz jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych oznaczonych na rysunku planu symbolem U/MN, zgodnie z przepisami szczególnymi i odrębnymi).

Ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

Obszar w granicach opracowania planu objęty jest strefą ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych. Zakres ochrony określają przepisy odrębne.

Ustalenia dotyczące wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznej:

- Ustala się przestrzeń publiczną tereny komunikacji.
- Przestrzeń publicznie i ogólnodostępne winny być realizowane jako przestrzenie reprezentacyjne, urządzone i wyposażone wysokiej klasy urządzeniami pomocniczymi, małą architekturą, nawierzchniami, zielenią, itp.

Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

- Ustala się docelowo realizację pełnego zakresu uzbrojenia terenu: w sieci kanalizacyjną, wodociągową, gazową, energetyczną, telekomunikacyjną i inne wg potrzeb - poprzez rozbudowę istniejących i budowę nowych systemów infrastruktury technicznej.

1. Ustala się następujące zasady w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji oraz miejsc postojowych:

- 1) Podstawowy system komunikacji składa się z terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami:
 - a) 5KDP - droga publiczna klasy dojazdowej wraz z ciągiem pieszo - rowerowym,
 - b) 6KDD i 7KDD- droga publiczna klasy dojazdowej.
- 2) Powiązania systemu komunikacji w granicach planu z układem zewnętrznym określa rysunek i ustalenia planu.
- 3) Zakazuje się tworzenia bezpośrednich włączeń do drogi krajowej nr 36.
- 4) Ustala się obowiązek zapewnienia właściwej ilości stanowisk postojowych, w tym parkingów i garaży:
 - a) dla terenów oznaczonych symbolem MN- w ilości nie mniejszej niż 2miejsca postojowe na jeden lokal mieszkalny, wliczając w to garaż;
 - b) dla terenów oznaczonych symbolem U/MN- dla zabudowy mieszkaniowej w ilości nie mniejszej niż 2 miejsca postojowe na jeden lokal mieszkalny, wliczając w to garaż; 1 miejsce parkingowe na każde rozpoczęte 30m² powierzchni usługowej.

- 5) Ustala się zapewnienie miejsc na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w przypadku jeżeli wystąpi taka konieczność, w ilości i na zasadach przewidzianych w przepisach odrębnych.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej w zakresie instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej:

- 1) ustala się zaopatrzenie w wodę na cele socjalno - bytowe, poprzez rozbudowę istniejącej sieci wodociągowej, na warunkach określonych przez dysponenta sieci. Dopuszcza się zaopatrzenie z indywidualnych ujęć w przypadku braku sieci wodociągowej do czasu jej realizacji;
- 2) docelowo ustala się odprowadzenie ścieków komunalnych do projektowanej kanalizacji;
- 3) dopuszcza się, jako rozwiązanie tymczasowe:
 - a) odprowadzanie ścieków komunalnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych - do czasu objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną; ścieki ze zbiorników należy systematycznie wywozić przez koncesjonowanego przewoźnika do punktu zlewowego przy oczyszczalni ścieków;
 - b) budowę przydomowych oczyszczalni ścieków - do czasu objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) kompleksowe rozwiązanie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z placów, parkingów oraz oczyszczanie ich - zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 5) w obrębie obszaru objętego planem należy zapewnić zaopatrzenie wodne do celów gaśniczych oraz drogi pożarowe zapewniające swobodny dojazd dla jednostek straży pożarnej oraz warunki do prowadzenia działań ratowniczych.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej w zakresie elektroenergetyki:

- 1) zaopatrzenie w energię elektryczną w oparciu o istniejącą, rozbudowaną i przebudowywaną na potrzeby planu infrastrukturę elektroenergetyczną;
- 2) sytuowanie dodatkowych urządzeń infrastruktury technicznej w zakresie elektroenergetyki, z zachowaniem warunków technicznych – w tym budowy stacji transformatorowej (z możliwością wydzielania geodezyjnie działki), oraz sieci i urządzeń dla energii z odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 3) zasilanie energetyczne obiektów budowlanych realizować doziemnymi kablami;
- 4) dla istniejącej sieci uwzględnić wynikające z jej istnienia oraz jej pasów technologicznych obostrzenia w zagospodarowaniu terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) zapewnić swobodny dostęp i dojazd do infrastruktury technicznej elektroenergetycznej w celu przeprowadzania prac eksploatacyjnych lub usuwania awarii.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej w zakresie sieci gazowych:

- 1) ustala się dostawę gazu na cele socjalno - bytowe poprzez budowę sieci gazowej;
- 2) zezwala się na lokalizację obiektów celu publicznego i/lub indywidualnego zaopatrzenia w gaz. Lokalizacje obiektów spełniać muszą warunki określone w przepisach szczególnych i odrębnych;
- 3) zachować strefy kontrolowane dla gazociągów układanych w ziemi lub nad ziemią zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej w zakresie telekomunikacji:

- 1) możliwość kompleksowej realizacji sieci teletechnicznej zapewniającej pełną obsługę istniejących i projektowanych obszarów zabudowy, także poza tymi obszarami;
- 2) budowa i rozbudowa telekomunikacyjnych linii i sieci radiowych, wraz z niezbędnymi obiektami i antenami linii radiowych, stacji bazowych telefonii komórkowej i linii radiowych łączących te stacje z zachowaniem odpowiednich stref i odległości, zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym szczególnie w zakresie ochrony ludności przed wpływami promieniowania;
- 3) zapewnić dostęp do urządzeń i sieci w trybach zwykłej eksploatacji, jak i trybie awaryjnym;
- 4) dopuszcza się przebudowę istniejących sieci;
- 5) dopuszcza się możliwość budowy wyłącznie linii kablowych doziemnych telekomunikacyjnych zgodnie z obowiązującymi przepisami o lokalizacji sieci.

Zasady gospodarki odpadami:

Gospodarkę odpadami należy rozwiązywać zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie, z uwzględnieniem segregacji odpadów i właściwego zabezpieczenia odpadów niebezpiecznych.

Ustalenia dotyczące szczegółowych zasad warunków łączenia i podziału nieruchomości:

- 1) Wydzielanie działek z bezpośrednim lub pośrednim - poprzez dojazd, dostępem do drogi publicznej.
- 2) Dopuszcza się wydzielenie działek dla urządzeń infrastruktury technicznej, stosownie do potrzeb i zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 3) Dopuszcza się scalanie i/lub podział nieruchomości celem uregulowania własności i granic.
- 4) Sposób podziału nieruchomości określono w ustaleniach szczegółowych w Rozdziale III.
- 5) Dla jednostek bilansowych, dla których nie określono zasad podziału nieruchomości w rozdziale III ustala się podział zgodny z przepisami odrębnymi.
- 6) Parametry działek określone w ustaleniach szczegółowych nie dotyczą wydzielania działek służących lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej – w takim wypadku o parametrach nowo wydzielanej działki decydować będą względy techniczne i użytkowe, zgodne z przepisami odrębnymi.

a.3. Stan środowiska:

Teren objęty opracowaniem w większości jest niezabudowany i obecnie stanowi terenu rolne. Według treści mapy ewidencyjnej są to sady, grunty orne (klasy IIIa, IIIb, RIVa), tereny mieszkaniowe (klasy B), tereny zurbanizowane niezabudowane lub w trakcie zabudowy (klasy Bp) oraz w grunty orne klasy IIIa. Zgodnie z rozdziałem 2 art 10a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, grunty rolne klas I-III na terenie miast nie wymagają zgody ministra na przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne. Dominuje tu roślinność trawiasta oraz tereny upraw polowych. Na terenach tych nie stwierdzono siedlisk roślinnych, zwierzęcych ssaków i ptaków wymagających objęcia prawną ochroną. Nie występują tu naturalne siedliska przyrodnicze, w tym zdefiniowane w tekście Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem

zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713). W obrębie planowanego zainwestowania i w bezpośredniej jego bliskości brak zbiorników wód powierzchniowych, stawów, oczek wodnych, rzek, rowów melioracji podstawowej i szczegółowej.

1. Stan powietrza

Ocena stanu zanieczyszczenia powietrza wykonywana jest w oparciu o wyniki badań monitoringowych prowadzonych na terenie województwa Wielkopolskiego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Inspekcję Sanitarną oraz lokalnie przez podmioty gospodarcze oddziałujące na środowisko. Stężenia podstawowych zanieczyszczeń charakteryzują się dużą zmiennością w ciągu roku. W okresie zimowym obserwuje się znaczny wzrost stężeń SO₂ i pyłu zawieszonego. Wzrosty stężeń w sezonach grzewczych, w szczególności na terenach zabudowy mieszkaniowej wskazują na wpływ emisji niskiej z sektora komunalno - bytowego.

Obszar gminy Miejska Górka wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dn. 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U z 2012, poz. 914) pod kątem zawartości dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku azotu, tlenku węgla i benzenu, pyłu zawieszonego PM10 oraz zawartego w tym pyłu ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)piranu, położony jest w strefie wielkopolska (kod strefy PL3003), obejmującej m.in. obszar powiatu rawickiego (na terenie którego zlokalizowana jest gmina Miejska Górka).

Badania jakości powietrza prowadzone są na obszarach pozamiejskich w kilku wyznaczonych stacjach. Badania prowadzone są głównie pod kątem ochrony roślin. W stacjach pomiarowych wykonywane są pomiary stężeń dwutlenku siarki, tlenków i dwutlenku azotu oraz ozonu - są to badania o znaczeniu ponadlokalnym.

Roczną ocenę jakości powietrza przeprowadzono z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin.

Wyniki oceny jakości powietrza w roku 2020 dla gminy Miejska Górka pod kątem ochrony zdrowia przedstawiono w poniższej tabeli:

Rodzaj zanieczyszczenia	Klasa zanieczyszczenia
Pył PM10	A
Pył PM2,5	C
Ozon	A
Benzo(a)piren	C
Dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, kadm, arsen, nikiel, benzen, tlenek węgla	A

W ogólnej ocenie jakości powietrza w strefie, stan powietrza na terenie poszczególnych powiatów strefy wielkopolska, a tym samym gminy Miejska Górka kwalifikuje się jako dobry. Wyniki dotychczasowych ocen nie wykazują konieczności opracowania programu ochrony powietrza na obszarze powiatu. Sytuacja występowania przekroczeń dopuszczalnych

stężenie ozonu jest problemem w skali kraju. Badania jakości powietrza będą kontynuowane z uwagi na obowiązek dokonywania corocznej oceny jakości powietrza, z uwzględnieniem rozszerzonego zakresu wskaźników jakości.

2. Stan czystości i ochrona wód.

2.1. Wody powierzchniowe

Prowadzony systematycznie przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu monitoring jakości wód powierzchniowych umożliwia dokonać oceny stanu czystości większości rzek i jezior na terenie Województwa Wielkopolskiego (tzw. jednolitych części wód płynących i stojących). Badaniami monitoringowymi objęta jest również rzeka Orla wraz z dopływami, w tym m.in. Dąbrocznia. Na podstawie wyników badań prowadzonych w 2010 r. jakość wód zarówno Orli, jak i Dąbroczni została sklasyfikowana jako poniżej klasy II z uwagi na okresowe odtlwienie wód (dot. Dąbroczni), nadmierne zanieczyszczenie materią organiczną, substancjami biogennymi oraz zły stan sanitarny. O jakości wód rzeki przesadziły zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego. W roku 2010 stężenie azotanów w wodach obu cieków (wyznaczonych jako wody wrażliwe na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego) wynosiło:

- w Orli - 37,64mg NO₃/l (stężenie średnioroczne),
- w Dąbroczni - 54,81mg NO₃/l (stężenie średnioroczne).

Na tej podstawie dokonano oceny wrażliwości wód tych cieków na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego:

- Orla - wodyniewrażliwe,
- Dąbrocznia - wody zanieczyszczone azotanami pochodzenia rolniczego.

Jak wynika z przedstawionych wyników badań monitoringowych obecny stan czystości rzeki Dąbroczni jest niezadowalający, z uwagi na nadmierną zawartość biogenów. W porównaniu do lat poprzednich nastąpiła poprawa jakości wód Orli.

Wobec powyższego niezbędne jest dalsze monitorowanie gospodarki ściekowej obszarów wiejskich i stanu rolnictwa w celu eliminacji zagrożeń zanieczyszczenia azotanami.

2.2. Wody podziemne

Na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu prowadzi monitoring jakości wód podziemnych (tzw. jednolitych części wód podziemnych), którego celem jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym tych wód, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń jakości poziomów wodonośnych. Monitoring obejmuje zarówno wody poziomu czwartorzędowego, jak i trzeciorzędowego. Gmina Miejska Górka położona jest w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonej nr 74, która należy do jednej z 3 jednostek, w których odnotowano wysokie stężenia azotanów. Wyniki te jednak nie dotyczą badań przeprowadzonych w studniach punktów kontrolnych na terenie gminy Miejska Górka, w których jakość wód podziemnych została oceniona jako dobra i zadowalająca.

Pomimo powyższego intensywne użytkowanie rolnicze powierzchni terenu stanowi potencjalne zagrożenie przenikania zanieczyszczeń do wód podziemnych.

3. Pola elektromagnetyczne (PEM)

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku od 2008 r. prowadzone są badania w trzyletnim cyklu pomiarowym poziomów pól elektromagnetycznych w województwie wielkopolskim. Punkty pomiarowe rozmieszczone są równomiernie w miastach o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys. (obszar typu 1), pozostałych miastach (obszar typu 2) i terenach wiejskich (obszar typu 3), w miejscach nie będących pod bezpośrednim wpływem źródeł pól elektromagnetycznych. W wyniku dotychczasowych pomiarów nie stwierdzono wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448). Po zakończeniu cyklu badania będą powtarzane.

Wpływ ustaleń planu na środowisko przyrodnicze

Wyłączywszy fazę budowy poszczególnych obiektów oddziaływanie będzie nieznaczne. Nie ulegną zmianie cechy konfiguracyjne. Początkowo ucierpi jednak estetyka terenu. Dopiero po pewnym czasie wprowadzona nowa zieleń wzbogaci walory biotyczne terenu, korzystnie wpływając także na jego mikroklimat.

b) Analiza ustaleń i rozwiązań zawartych w projekcie planu. Identyfikacja potencjalnych kategorii oddziaływań na środowisko przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko

b.1. Funkcjonowanie systemów przyrodniczych i obiektów chronionych

Obszar opracowania nie podlega prawnym formom ochrony zgodnie z ustawą o ochronie przyrody. Tereny w granicach opracowania planu znajdują się poza wyznaczonym obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Tereny znajdują się poza obszarami o zasobach wód podziemnych, objętymi najwyższą ochroną (ONO). Znajdują się na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych - zlewnia chroniona rzeki Orli. Obowiązują zakazy i nakazy wynikające z przepisów odrębnych dotyczących celów ochrony ww. obszaru.

b.2. Przekształcenie gleb, powierzchni ziemi i kształtowanie krajobrazu

Zmniejszy się udział gruntów rolnych - aktualnie nieużytków w ogólnej strukturze użytkowania ziemi. Przekształcenie gleb będzie nieodwracalne. Część gleb ulegnie degradacji gdyż podczas budowy powierzchni komunikacyjnych nastąpi zerwanie warstwy gleby. Można założyć, że usuwana wierzchnia, żyzna warstwa gleby, zostanie wykorzystana na urządzenie części przeznaczonej na nowe nasadzenia drzew, krzewów, natomiast ziemia

z wykopów zagospodarowana zostanie w obrębie działki. Projekt planu nakazuje stosowanie rozwiązań dotyczących odprowadzania ścieków komunalnych oraz wód opadowych lub roztopowych, które będą gwarantować ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami (poprzez odprowadzanie tych ścieków do kanalizacji sanitarnej lub deszczowej ustalenia planu dopuszczają jako rozwiązanie tymczasowe (do czasu objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną) odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych, zaznacza jednak, że zbiorniki te muszą być szczelne i nakazuje systematyczne wywożenie nieczystości przez koncesjonowanych przewoźników do punktu zlewowego przy oczyszczalni ścieków oraz do przydomowych oczyszczalni ścieków). Przedmiotowy teren nie stanowi cennych form morfologicznych. Realizacja ustaleń planu poprzez fakt zmiany przeznaczenia terenów nie wpłynie znacząco na przeobrażenie rzeźby. Zmiany krajobrazu będą polegały na wprowadzeniu zabudowy mieszkaniowej, garażowej z funkcjami uzupełniającymi/ wewnętrznymi systemy komunikacyjne, zieleń towarzysząca itp. Omawiany teren jest raczej płaski, nie ma więc zagrożeń procesami osuwania się mas ziemnych.

b.3. Wpływ zmian na stosunki wodne

Na terenach objętych opracowaniem, na zmiany stosunków wodnych może mieć wpływ ograniczenie infiltracyjnego zasilania warstwy wodonośnej na skutek zajęcia pewnej powierzchni pod zabudowę. Są to jednak powierzchnie zbyt małe aby można było prognozować znacząco negatywne zmiany w tym zakresie. Generalnie stosunki wodne nie ulegną radykalnej zmianie. Szczegółnej troski wymaga rozwiązanie problemu odprowadzania ścieków i przyłączenia obiektów do systemu kanalizacji sanitarnej. Zagrożenia dla czystości mogą również stwarzać wody opadowe lub roztopowe, odbierane z utwardzonych powierzchni ciągów komunikacyjnych w przypadku nie przestrzegania zasad dotyczących odprowadzania tych wód, które w planie określono jako przyłączenie do sieci kanalizacji deszczowej.

Tereny w granicach opracowania planu znajdują się poza obszarami o znacznych zasobach wód podziemnych GZWP objętych reżimem najwyższej ochrony ONO, znajduje się jednak na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych - zlewnia chroniona, podsystemu wodonośnego rzeki Orli. Ustaleniami planu wody podziemne należy chronić przed zanieczyszczeniami m.in. poprzez kompleksowe i zgodne z obowiązującymi przepisami rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami z wykorzystaniem istniejących obiektów infrastruktury technicznej.

Plan ustala zaopatrzenie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej z dopuszczeniem indywidualnych ujęć w przypadku braku sieci wodociągowej do czasu jej pobudowania. Na terenie objętym planem ustala realizację rozdzielczego systemu kanalizacji. Docelowo ustala odprowadzenie ścieków komunalnych do sieci kanalizacyjnej. Dopuszcza jako rozwiązanie tymczasowe (do czasu objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną) odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych, zaznacza jednak, że zbiorniki te muszą być szczelne i nakazuje systematyczne wywożenie nieczystości przez koncesjonowanych przewoźników do punktu zlewowego przy oczyszczalni ścieków oraz do przydomowych oczyszczalni ścieków.

Działki pod zabudowę docelowo uzbroić w indywidualne przyłącza do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej.

W granicach planu oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują doliny rzeczne mogące stanowić obszary występowania potencjalnego zagrożenia powodziowego rzeki Dąbroczni.

Gospodarka odpadami

Właściwie prowadzona gospodarka odpadami nie będzie stwarzać zagrożenia dla stanu środowiska w rejonie opracowania. Na terenie objętym planem obowiązuje zasada zorganizowanego systemu, gromadzenia, segregacji i zagospodarowania odpadów komunalnych zgodnie z zasadami obowiązującymi na terenie całej gminy. Gromadzenie odpadów może być realizowane wyłącznie w indywidualnych zamkniętych pojemnikach zlokalizowanych w granicach obszarów funkcjonowania. Oddziaływania związane z procesem gromadzenia i zagospodarowania odpadów nie mogą przekraczać granic terenu, na którym prowadzona jest działalność powodująca ich powstawanie.

b.4. Zanieczyszczenie powietrza

O stanie powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł, z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze. Największym antropogenicznym źródłem emisji zanieczyszczeń jest proces energetycznego spalania paliw. Zanieczyszczenie powietrza, ze względu na strukturę źródeł emisji dzieli się na:

- zanieczyszczenia podstawowe (SO₂, NO₂ i pył), które powstają podczas spalania paliw w kotłowniach przemysłowych i lokalnych (indywidualnych), charakteryzuje je wyraźna zmienność w ciągu roku,
- zanieczyszczenia specyficzne powstające w wyniku procesów technologicznych,
- zanieczyszczenia emitowane ze źródeł mobilnych,
- zanieczyszczenia wtórne powstające w wyniku reakcji i przemian związków w zanieczyszczonej atmosferze.

Emisją zanieczyszczeń nazywamy wprowadzenie do atmosfery substancji stałych, ciekłych lub gazowych. Wielkość emisji zanieczyszczeń określa się jako ilość substancji wyemitowanej w jednostce czasu.

Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń powietrza w gminie są kotłownie lokalne i paleniska indywidualne oraz transport. Do źródeł niskiej emisji należy zaliczyć przede wszystkim indywidualne posesje, w których występuje opalanie węglowe, a także mniejsze zakłady produkcyjne, punkty usługowe i handlowe. Ze względu na dużą ilość tego typu źródeł emisji nie jest możliwe monitorowanie każdego z nich, a tym samym określenie dokładnej ilości dostających się z nich do atmosfery zanieczyszczeń.

Włączanie, przyjmowanie i istnienie w powietrzu atmosferycznym substancji nie stanowiących jego normalnego (stałego) składu nazywamy immisją. Stężenie zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym jest związane ze stopniem koncentracji źródeł emisji zanieczyszczeń, wielkością emisji, warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń oraz wpływem zanieczyszczeń transgranicznych. Ocena stanu zanieczyszczenia powietrza wykonywana jest w oparciu o wyniki badań monitoringowych prowadzonych na terenie województwa przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Inspekcję Sanitarną oraz lokalnie przez podmioty gospodarcze oddziałujące na środowisko. Stężenia podstawowych

zanieczyszczeń charakteryzują się dużą zmiennością w ciągu roku. W okresie zimowym obserwuje się znaczny wzrost stężeń SO_2 i pyłu zawieszonego. Wzrosty stężeń w sezonach grzewczych, w szczególności na terenach zabudowy mieszkaniowej wskazują na wpływ emisji niskiej z sektora komunalno - bytowego. W ogólnej ocenie stan jakości powietrza na terenie Gminy Miejska Górka kwalifikuje się jako dobry.

Na terenach objętych opracowaniem planu nie ma zlokalizowanych większych kotłowni związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. W większości będą tu kotłownie domowe odpowiadające głównie za tzw. niską emisję. Wielkość emisji uzależniona jest od stosowanego w kotłowniach paliwa. Użytkowanie budynków z kotłowniami zasilanymi paliwami niskoemisyjnymi zapewnia ochronę powietrza atmosferycznego w rejonach planu i nie przyczynia się do pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego. Plan do celów grzewczych ustala wykorzystanie energii elektrycznej oraz paliw „ekologicznie czystych” np.: gazu, lekkiego oleju opałowego itp. charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji; zaleca się stosowanie alternatywnych źródeł energii. Należy korzystać z urządzeń o wysokiej sprawności grzewczej i niskim stopniu emitowanych zanieczyszczeń.

Czasowym źródłem emisji spalin i pyłów na etapie budowy będą pojazdy samochodowe. Transport spowoduje okresowe pogorszenie warunków aerosanitarnych w sąsiedztwie tras przejazdów. Można jednak założyć, że pogorszenie warunków, będzie ograniczone terytorialnie oraz krótkotrwale - ograniczone wyłącznie do okresy budowy i ewentualnych prac konserwacyjnych na etapie realizacji i nie wpłynie na ogólny poziom zanieczyszczenia powietrza. Skutecznym sposobem zmniejszającym oddziaływanie ruchu drogowego dla otoczenia jest zieleni. Rośliny zatrzymują poprzez absorpcje około 50% związków ołowiu, 80 -90% substancji smolistych i 20% substancji gazowych. Aby skuteczność zieleni była w pełni wykorzystana musi być zachowany warunek odpowiedniej wysokości, szerokości i jej ilości. W projektowanej zieleni powinna być uwzględniona roślinność różnych gatunków, aby w całym roku uzyskać odpowiednie ulistnienie i powierzchnie absorbujące zanieczyszczenia.

b.5. Hałas

Wymagane standardy dotyczące klimatu akustycznego określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Rozporządzenie podaje dopuszczalny poziom hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł (dróg, linii kolejowych, linii elektroenergetycznych, startów przelotów i lądowań statków powietrznych oraz pozostałych obiektów i grup źródeł hałasu) w stosunku do klas terenu wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje. Planowany sposób zagospodarowania terenu to funkcje mieszkaniowe. Przewiduje się, że obiekty realizowane na obszarze objętym planem nie będą stanowiły ponadnormatywnych źródeł hałasu dla istniejącej zabudowy zlokalizowanej na terenach sąsiadujących z rejonem planu.

Hałas jest czynnikiem wpływającym na jakość życia ludności, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych i uprzemysłowionych. Należy, podejmować działania zmierzające do jego ograniczenia lub eliminacji z miejsc bytowania ludzi. Główną przyczyną narażenia ludności na hałas jest komunikacja i stale wzrastająca liczba pojazdów pojawiających się na naszych drogach. Czynnikiem wpływającym na poziom hałasu komunikacyjnego są natężenie

i płynność ruchu, procentowy udział pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, prędkość strumienia pojazdów, położenie drogi oraz rodzaj nawierzchni, ukształtowanie terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna, charakter obudowy trasy i rodzaj sąsiadującej z trasą zabudowy.

Na przedmiotowym terenie, za emisję hałasu komunikacyjnego w znacznej mierze odpowiedzialny jest ruch samochodowy odbywający się drogą krajową nr 36. Na terenie planu i w jego najbliższym otoczeniu nie identyfikuje się źródeł hałasu szynowego i lotniczego. Możliwe jest natomiast występowanie hałasu przemysłowego, którego źródłem może być zakład produkcyjny lub emisje pochodzące z terenów aktywności gospodarczej mieszczącej się w sąsiedztwie.

Plan ustala zachowanie ochrony przed hałasem poprzez zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, a w szczególności poprzez utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub na poziomie określonym w przepisach szczegółowych.

Oddziaływanie związane z projektowanym sposobem zagospodarowania terenu nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

b.6. Środowisko biotyczne (różnorodność biologiczna, fauna i flora), warunki życia ludzi

Zmiana sposobu zagospodarowania terenów pociągnie za sobą zmiany w strukturze gatunkowej fauny i flory omawianego terenu i otoczenia. Teren zostanie w większości zabudowany a nawierzchnie utwardzone. Użytkownicy działek w sposób indywidualny będą kształtowali strukturę zieleni na poszczególnych działkach. Ustalenia planu łagodzą skutki oddziaływania na środowisko poprzez określenie maksymalnej powierzchni zabudowy działki, ochronę powietrza przed zanieczyszczeniami (paliwa niskoemisyjne), uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej (ochrona środowiska gruntowo - wodnego przed zanieczyszczeniami), określenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (powstanie zieleni, tworzenie warunków bytowania organizmów żywych). Plan zakłada możliwość wprowadzenia na całym obszarze zieleni urządzonej. Na warunki i jakość życia ludzi wpływ mają wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego.

b.7. Strefa "W"

Obszar planu znajduje się w strefie „W” ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych (zespół stanowisk nr 6).

Zamierzenia inwestycyjne na tym obszarze powinny być uzgodnione z konserwatorem zabytków, który określi warunki dopuszczające do realizacji inwestycji w zakresie ochrony zabytków archeologicznych.

b.8. Pola elektromagnetyczne

Przez pole elektromagnetyczne rozumie się pola elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne, których częstotliwość kształtuje się w granicach od 0Hz do 300GHz. W związku z nowym przeznaczeniem terenów nie przewiduje się ponadnormatywnego powstawanie szkodliwych emisji pól elektromagnetycznych. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej w zakresie elektroenergetyki na obszarze objętym planem są następujące:

- wzdłuż przebiegu istniejących i planowanych linii elektroenergetycznych uwzględnić pasy technologiczne (pasy ochrony funkcyjnej) w obrębie tychże linii. Wyznacza się pasy technologiczne wzdłuż projektowanych i istniejących linii elektroenergetycznych dystrybucyjnych, w poziomie nie mniejsze niż:

- dla linii napowietrznych SN – 14,00 m (po 7,00 m po każdej ze stron od osi linii);
- dla linii kablowych nn-0,4kV - 7m (po 3,5m po każdej ze stron od osi linii);
- dla linii kablowych SN i nn-0,4kV - 0,5m (po 0,25m po każdej ze stron od osi linii).

Utworzenie pasów technologicznych wzdłuż linii nie powoduje wyłączenia terenu z zagospodarowania, jedynie może wprowadzać ewentualne obostrzenia.

W pasach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii wg przepisów odrębnych.

Pasy technologiczne nie są równoznaczne z pasami określonymi na potrzeby ustanawiania służebności przesyłu, które wyznacza się w oparciu o inne przepisy:

- docelowo skablowanie doziemne istniejącej linii energetycznej naziemnej,
- zaopatrzenie w energię elektryczną w oparciu o istniejącą i rozbudowaną na potrzeby planu infrastrukturę elektroenergetyczną na warunkach określonych przez dysponenta sieci,
- przyłączenie nowych odbiorców do sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych przepisami prawa energetycznego.
- realizacja wyłącznie kablowych sieci elektroenergetycznych i oświetleniowych,
- dopuszczenie w granicach planu lokalizacji dodatkowych urządzeń w zakresie energetyki np. stacji transformatorowych w obrębie terenów objętych planem z możliwością wydzielenia geodezyjnie niezbędnej działki.

b.9. Ryzyko powstawania poważnych awarii

Ryzyko wystąpienia awarii może zaistnieć wszędzie i w każdej chwili, zależy jednak od charakteru prowadzonej działalności, zainwestowania, wykonawstwa, sprawności i właściwego korzystania z urządzeń, zjawisk natury, klęsk żywiołowych i wielu innych czynników. Potencjalne awarie mogą być spowodowane wybuchem pożaru, wyciekami oleju opałowego, zwarciami instalacji elektrycznych, przerwami w dostawie prądu lub wody itp. W takich sytuacjach powinny być stosowane następujące sposoby zapobiegania: opracowane instrukcje postępowania na wypadek zagrożenia pożarowego, wyposażenia w odpowiedni sprzęt gaśniczy, przeciwdziałanie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się ognia poprzez

zainstalowanie natrysków i systemu ostrzegawczego, dysponowania agregatami prądotwórczymi na wypadek przerwy w dostawie energii itp.

b.10. Identyfikacja typów oddziaływań oraz zagrożeń wynikających z wykonania projektu planu

Planowana w projekcie planu zmiana przeznaczenia terenu nie wpłynie w istotny sposób na stan środowiska przyrodniczego. Wystąpią chwilowe niekorzystne czynniki, które będą w różnym stopniu oddziaływać na środowisko przyrodnicze. Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływanie na środowisko wynikające z realizacji projektu planu będą miały charakter określony w tabeli nr b.11.

Czynnik	Technologia, możliwość wystąpienia	Prognozowane oddziaływanie i jego natężenie
Emisja zanieczyszczeń powietrza z układów grzewczych	Wystąpi w przypadku wykorzystania paliw innych niż określone ustaleniami planu	Oddziaływanie w stopniu mało znaczącym na obszarze
Emisja zanieczyszczeń powietrza z pojazdów samochodowych	Wystąpi w bezpośrednim sąsiedztwie terenów komunikacji drogowej	Emisja nastąpi na ulicach usytuowanych w sąsiedztwie obszaru
Emisja hałasu komunikacyjnego	Wystąpi w bezpośrednim sąsiedztwie terenów komunikacji drogowej oraz podczas poruszania się po pozostałym terenie będącym przedmiotem projektu planu	Emisja nastąpi na ulicach usytuowanych w sąsiedztwie obszaru
Wpływ na klimat	Brak istotnego wpływu	Wpływ na klimat wystąpi miejscowo w stopniu praktycznie nieodczuwalnym (generowane zmianami albedo na terenach nowo zainwestowanych)
Przekształcenie krajobrazu	Wystąpi	Dla części terenów będących przedmiotem projektu planu nastąpi trwale przekształcenie krajobrazu związane z nową zabudową
Przekształcenia walorów widokowych	Wystąpi	Lokalne ograniczenie zasięgu. Dla terenów będących przedmiotem projektu planu nastąpi przekształcenie walorów widokowych związane z wprowadzeniem nowego zainwestowania
Zanieczyszczenie wód powierzchniowych na skutek zrzutu ścieków komunalnych	Nie wystąpi	Możliwość podłączenia do gminnej sieci kanalizacyjnej
Powstawanie odpadów komunalnych	Wystąpi	Ustala się czasowe gromadzenie odpadów w odpowiednich pojemnikach zlokalizowanych w granicach nieruchomości. Zagospodarowanie odpadów zgodnie z systemem obowiązującym na terenie gminy. Ustala się obowiązek segregacji powstających odpadów
Powstawanie odpadów niebezpiecznych	Może wystąpić	W założeniu nieznaczące, pod warunkiem właściwego sposobu postępowania
Ograniczenie infiltracji	Brak istotnego wpływu	Odprowadzanie wód na teren nieutwardzony działki lub

wód opadowych i roztopowych do gruntu		do kanalizacji deszczowej.
Likwidacja powierzchni biologicznie czynnej	Wystąpi	W granicach określonych ustaleniami projektu planu

b.11. Przewidywane znaczące oddziaływanie realizacji projektu planu:

W poniższej tabeli przedstawiono te skutki ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego, które przewiduje się, iż będą wywierać najbardziej znaczące oddziaływanie na środowisko wraz z identyfikacją oddziaływania

Komponent Czynniki	Natura 2000	Różnorodność biologiczna	Człowiek	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia Ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
Emisja zanieczyszczeń powietrza z układów grzewczych	brak	brak	b, ś, ch, n	brak	brak	brak	b, st, n	b, ś, ch, n	b, ś, ch, n	brak	b, d, st	brak	brak
Emisja zanieczyszczeń powietrza z pojazdów samochodowych	brak	brak	b, k, ch, n	brak	brak	brak	b, ś, ch, n	b, ś, n	b, ś, n	brak	b, d, st	brak	brak
Emisja hałasu komunikacyjnego	brak	brak	b, ś, st, n	b, k, st, n	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
Emisja hałasu komunalnego	brak	brak	b, ś, st, n	b, k, st, n	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak
Przekształcenie krajobrazu	brak	brak	brak	brak	brak	brak	brak	b, d, ch, n	b, d, ch, n	brak	brak	brak	brak
Likwidacja powierzchni biologicznie czynnej	brak	b, d, st, n	brak	brak	brak	brak	brak	b, d, st, n	p, d, st	brak	brak	brak	brak
Emisja zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych	brak	brak	brak	brak	brak	p, k, ch, n	brak	brak	brak				

Tabela - Skutki realizacji ustaleń projektu planu

Opis do tabeli:

Charakter oddziaływań:

b - bezpośrednie; p - pośrednie; w - wtórne; s - skumulowane;

k - krótkoterminowe; ś - średnioterminowe; d - długoterminowe;

st - stałe; ch - chwilowe;

po - pozytywne, n - negatywne.

5. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska w relacji z ustaleniami projektu

a.1. Ocena odporności na degradację i zdolności do regeneracji środowiska, wynikająca z uwarunkowań określonych w opracowaniu ekofizjograficznym przy braku realizacji ustaleń planu.

Stopień wrażliwości i odporności poszczególnych biocenoz na antropopresję jest bardzo różny. Najbardziej na degradację podatne są biocenozy wodne i łąkowe w dolinach cieków i obniżeniach terenowych. Przepuszczalne podłoże i stosunkowo płytko zalegająca woda gruntowa ułatwiają migrację zanieczyszczeń na większe odległości. Największą odpornością odznacza się rzeźba terenu i budowa geologiczna. Jednak i tutaj dość wrażliwe na działalność człowieka są poszczególne struktury i formy morfologiczne, podlegające obok naturalnych procesów erozji wodnej i wietrznej, procesom antropogenicznym, w szczególności ekspansji zabudowy.

Zaniechanie realizacji analizowanego projektu planu spowoduje utrzymanie istniejącego zagospodarowania. Obecnie na terenach niezabudowanych przeważa rolnicze zagospodarowanie terenu. Utrzymanie rolniczego charakteru tych terenów może prowadzić do sporego zanieczyszczenia środowiska. Wysoki poziom chemizacji rolnictwa sprzyja degradacji gleby i powoduje wzrost zanieczyszczenia powietrza i wód, co w konsekwencji prowadzi do eutrofizacji. Zbiorniki wodne i ciek, wzbogacone w pierwiastki biofilne, prowadzą do wzrostu trofii wód. Znane są przypadki, kiedy bardzo silne zanieczyszczenie wody gnojówką doprowadziło do całkowitego zaniku organizmów żywych, za wyjątkiem cienkiej strefy przypowierzchniowej. Za eutrofizację odpowiedzialny jest przede wszystkim fosfor, który jest dostarczany do jezior i rzek również w wyniku zrzutów ścieków zawierających detergenty. Drugim niebezpiecznym pierwiastkiem jest azot, który przedostaje się do wód wraz z kwaśnymi opadami oraz nawozami mineralnymi. Rozwój gospodarstw rolnych o dużej powierzchni i dużej specjalizacji produkcji prowadzi do wyjałowienia gleb i zmniejszenia bioróżnorodności. Natomiast zwiększanie powierzchni terenów rolniczych na niekorzyść pierwotnych krajobrazów zaburza funkcjonowanie naturalnych ekosystemów. Degradację gleb wywołać mogą również uprawy monokulturowe, źle prowadzona melioracja oraz deforestacja. W konsekwencji istnieje większe ryzyko powodzi i ruchów masowych.

Również brak możliwości realizacji istotnego elementu projektu planu - sieci kanalizacyjnej podłączonej do oczyszczalni, a więc uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, będzie przyczyną występujących zagrożeń dla środowiska, zwłaszcza wód powierzchniowych; wód podziemnych i gleb a także dla fauny i flory.

a.2. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych

W ww. opracowaniu uwzględniono następujące uwarunkowania ekofizjograficzne zagospodarowania przestrzennego:

- fizjograficzne - wynikające ze zróżnicowania i specyfiki abiotycznych warunków urbanizacji, przede wszystkim w zakresie „geotechnicznym” (warunki geologiczne

posadowienia budynków, stosunki wodne, a zwłaszcza głębokość pierwszego poziomu wody gruntowej, spadki terenu) i klimatycznym;

- ekologiczne - wynikające z funkcjonowania systemu terenów przyrodniczo aktywnych, czyli tzw. osnowy ekologicznej, warunkującej utrzymanie względnej równowagi ekologicznej oraz wynikające z występowania wartościowych struktur przyrodniczych (ekosystemów), rzadkich gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- sozologiczne - wynikające ze stanu antropogenicznego obciążenia środowiska w zakresie jego przekształceń fizycznych i chemicznych oraz z prognozowanego oddziaływania planowanych inwestycji;
- zasobowo - użytkowe - wynikające z potencjału środowiska przyrodniczego w zakresie zaspokojenia potrzeb społeczno-gospodarczych, zwłaszcza pod względem zaopatrzenia w wodę, żywność i surowce oraz w zakresie zdrowia i rekreacji;
- krajobrazowe - związane z przewidywanym oddziaływaniem planowanego zainwestowania na krajobraz;
- prawne - wynikające z występowania prawnych form ochrony przyrody i krajobrazu i prawnych form ochrony zasobów przyrody.

Przyjęte w projekcie rozwiązania struktury przestrzenno-funkcjonalnej są zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym, z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miejska Górka. Projekt planu przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami jest zgodny z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska. W granicach planu ogranicza się powierzchnie zabudowane i ustala niezbędne dla zachowania równowagi ekologicznej powierzchnie zieleni.

a.3. Ocena warunków zagospodarowania określonych w projekcie

Warunki zagospodarowania ustalone w planie uwzględniają zasady prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz wymogi ochrony środowiska. Kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju w ustaleniach planu określono:

- stopień zainwestowania działek w sposób procentowy (w % powierzchni zabudowy do powierzchni działki),
- procentowy udział terenów biologicznie czynnych (zieleni) w ogólnej pow. działki,
- zasady podziału na działki budowlane,
- bryłę i wysokość budynków,
- obsługę komunikacyjną,
- zasady wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną.

a.4. Ocena zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu wynikające z ustaleń planu powodują, że na obszarze nie wystąpią znaczne zagrożenia dla środowiska. Ograniczenie przekroczenia dopuszczalnych norm jakości środowiska do granic nieruchomości, do których inwestor posiada tytuł prawny, zabezpiecza przed występowaniem w dalszej perspektywie

szczególnych zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi. Ustalenia planu przewidują rozstrzygnięcia techniczne, których celem jest ochrona środowiska. Dotyczy to także rozwiązań infrastrukturalnych, tj. podłączenie obiektów do realizowanej sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i deszczowej. Przewiduje się udział terenów biologicznie czynnych - nie mniej niż 20% całkowitej powierzchni działek. Zrealizowane obiekty nie powinny spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego inwestor ma tytuł prawny. Na obszarze objętym planem nie występują zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikające z możliwości występowania powodzi lub osuwania się mas ziemnych. Nieunikniony lecz relatywnie niewielki wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza nie spowoduje zagrożenia dla mieszkańców ani dla terenów sąsiednich. Zagrożeniem dla środowiska a tym samym zdrowia ludzi może być niepełne, niewłaściwe zrealizowanie ustaleń planu zwłaszcza w zakresie uzbrojenia terenu w infrastrukturę techniczną.

a.5. Ocena skutków dla istniejących form ochrony i innych obszarów chronionych

Na terenie objętym planem nie występują obiekty objęte prawnymi formami ochrony środowiska przyrodniczego w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody a także obszary Natura 2000.

Teren w granicach opracowania planu znajduje się poza obszarami zasobów wód podziemnych GZWP objętych reżimem najwyższej ochrony ONO, znajduje się jednak na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych- zlewnia chroniona, podsystemu wodonośnego reki Orli. Ustaleniami planu wody podziemne chroni się przed zanieczyszczeniami m.in. poprzez kompleksowe i zgodne z obowiązującymi przepisami rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami z wykorzystaniem istniejących obiektów infrastruktury technicznej.

a.6. Ocena zmian w krajobrazie

Na skutek realizacji zabudowy mieszkaniowej dojdzie do oddziaływań (bezpośrednich i stałych) na krajobraz tego terenu. Dotychczas był to otwarty krajobraz użytków rolnych, który w wyniku realizacji ustaleń zostanie przekształcony w przewadze w krajobraz zabudowany. W zakresie kształtowania walorów krajobrazowych na obszarze opracowania istotne znaczenie mają ustalenia planu dotyczące ukształtowania obiektów i sposobów zagospodarowania. Plan wprowadza ograniczenia maksymalnej wysokości zabudowy, wyznacza systemy komunikacyjne, precyzuje linie obowiązujące i nieprzekraczalne zabudowy. Plan skutecznie reguluje zasady tworzenia ładu przestrzennego i kształtowania krajobrazu. Ustala zachowanie istniejących walorów krajobrazowych. Ustala realizację wprowadzenia nowych powierzchni biologicznie czynnych - zieleni urządzona. Realizacja ustaleń planu przy precyzyjnie dochowanych warunkach jego ustaleń, korzystnie wpłynie na walory estetyczne całego obszaru.

a.7. Oddziaływanie na klimat (w tym klimat akustyczny)

Na skutek planowanego zagospodarowania terenu zmianie ulec mogą warunki klimatu lokalnego. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, prędkości wiatru oraz wilgotności. Będą to oddziaływania wtórne, długoterminowe i stałe, ale nie będą znacząco wpływać na warunki klimatu odczuwalnego przez przyszłych użytkowników tego obszaru. Podstawowym przeznaczeniem terenu objętego planem będzie zabudowa mieszkaniowa. Zakazuje się przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych dla tej kategorii (tereny oświaty), zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku) Dz. U. z 2007, Nr 120, poz. 826). Źródłem uciążliwego hałasu mogą być drogi krajowa nr 36 oraz drogi wewnętrzne. Generalnie na przedmiotowym terenie hałas komunikacyjny nie będzie duży, stąd nie będzie powodował przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu.

a.8. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Obszar planu znajduje się w strefie ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych (zespół stanowisk nr 6). Zamierzenia inwestycyjne na tym obszarze powinny być uzgodnione z konserwatorem zabytków, który określi warunki dopuszczające do realizacji inwestycji w zakresie ochrony zabytków archeologicznych.

a.9. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

W związku z realizacją zapisów planu przewiduje się spełnienie przez gospodarkę wodno - ściekową wymaganych norm prawnych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Plan ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, podłączanej docelowo do zewnętrznego systemu sieci miejskiej, oraz w przypadku braku technicznych możliwości przyłączenia do sieci dopuszcza zaopatrzenie z indywidualnych ujęć.

Degradacja jakości będąca efektem wprowadzania zanieczyszczeń do środowiska geologicznego.

Najistotniejszym czynnikiem degradacji jakości wód powierzchniowych jak i podziemnych jest wprowadzanie zanieczyszczeń z powierzchniowych ognisk (źródła) zanieczyszczeń. Oddziałuje to znacząco na jakość płytkich i słabo izolowanych zbiorników. Charakter oddziaływania jest jednak zróżnicowany i zależy od:

- charakteru zagospodarowania terenu w obszarze zasilania punktu monitoringowego,
- warunków migracji zanieczyszczeń,
- rodzaju ujęcia wody,
- głębokości poziomu zafiltrowania.

Wpływ rodzaju ujęcia zaznacza się w szczególności w odniesieniu do studni kopanych, badanych w ramach monitoringu państwowego. Wody z tych studni są najsilniej zanieczyszczone. Obserwuje się tu również specyficzny charakter zanieczyszczeń. Występują tu nie tylko podwyższone stężenia azotanów, chlorków, siarczanów i azotu amonowego (co jest typowe dla płytkich zanieczyszczonych poziomów wodonośnych), ale również wysokie stężenia fosforanów, potasu, węgla organicznego i substancji organicznych. Odzwierciedlają się więc nie tylko zanieczyszczenia migrujące do wód podziemnych poprzez środowisko geologiczne, ale również przedostające się do studni drogą powietrzną oraz poprzez zmywy

powierzchniowe migrujące do studni wzdłuż cembrowiny. Zanieczyszczenia tego typu mogą pojawiać się również sporadycznie w przypadku studni wierconych w sytuacji wad konstrukcyjnych studni i otworów hydrogeologicznych (nie zamknięcie lub niewłaściwe zamknięcie płytkich zanieczyszczonych poziomów wodonośnych) lub niewłaściwego ich utrzymania (wlewanie się do studni zanieczyszczonych wód zaskórnych poprzez głowicę, przepływy pomiędzy poziomami w wyniku korozji rury nadfiltrowej). Zidentyfikowanie tych zjawisk wymaga jednak specjalnej procedury opróbowania obejmującej pobór próby po dłuższym postoju studni oraz po dłuższym okresie jej eksploatacji. Rozpatrując obserwowane zanieczyszczenia w świetle pozostałych wymienionych wyżej czynników możemy wyróżnić kilka typowych schematów przejawów zanieczyszczenia:

- a) Cl, SO₄, NO₃, często również K,
- b) Cl, SO₄,
- c) NO₃,
- d) Cl, NH₄, ChZT,
- e) SO₄, twardość, Cl.

Najbardziej powszechny jest schemat „a”. Odzwierciedla on głównie wpływ terenów nieskanalizowanej zabudowy wiejskiej w warunkach sprzyjających pełnej mineralizacji aerobowej ścieków, odcieków, a także naturalnych nawozów organicznych. Zanieczyszczenia takie obserwujemy powszechnie w płytkich odkrytych i słabo izolowanych zbiornikach na terenach zabudowy.

W głębszych, lepiej izolowanych zbiornikach przejawem zanieczyszczenia jest natomiast często tylko podwyższone stężenie chlorków i siarczanów (schemat „b”). Brak zanieczyszczenia azotanami wynika w tym przypadku głównie z ich pochłaniania przez biosferę na drodze filtracji (sorpcja biologiczna). Może też występować denitryfikacja azotanów, a pewne znaczenie może mieć także sorpcja chemiczna, co obserwuje się w przypadku środowiska wzbogaconego w tlenki i wodorotlenki żelaza (np. poziomy orsztyniczacji).

Należy podkreślić, że pierwszym przejawem zanieczyszczenia w głębszych poziomach wodonośnych jest pojawianie się podwyższonych stężeń chlorków i siarczanów, co może poprzedzać pojawianie się również podwyższonych stężeń azotanów.

Na terenach rolniczych, poza wpływami innych ognisk, przejawem zanieczyszczenia jest głównie podwyższenie stężenia azotanów (schemat „c”), czemu towarzyszy na ogół niewielki wzrost chlorków i siarczanów, czasami również potasu. Zanieczyszczenia takie widoczne są głównie w odniesieniu do odkrytych lub słabo izolowanych poziomów wodonośnych.

Na terenach zabudowy, a niekiedy również na terenach rolniczych obserwuje się zanieczyszczenia, których przejawem jest występowanie wysokich stężeń azotu amonowego i substancji organicznych, czemu może również towarzyszyć podwyższone stężenie chlorków i potasu (schemat „d”). Zanieczyszczenia takie są efektem migracji ścieków, odcieków i nawozów organicznych w warunkach uniemożliwiających ich pełną mineralizację w środowisku aerobowym. Występowaniu tego typu zanieczyszczeń sprzyja mała miąższość strefy aeracji lub jej brak (np. migracja zanieczyszczeń ze zbiorników lub rowów ściekowych znajdujących się w bezpośrednim kontakcie hydraulicznym z poziomem wodonośnym).

Ostatni ze schematów „e” dotyczy warunków sprzyjających rozwojowi denitryfikacji autotroficznej azotanów. Proces ten rozwija się w sytuacji, kiedy w eksploatowanym poziomie wodonośnym panują warunki redukcyjne ze względu na naturalne cechy środowiska geochemicznego lub dopływ niezmineralizowanych ścieków i/lub nawozów organicznych i do takiego środowiska docierają jednocześnie wody wzbogacone w azotany. Rozwijający się wtedy proces denitryfikacji autotroficznej katalizowany mikrobiologicznie

powoduje redukcję azotanów do azotu gazowego. W procesie tym powstają jednak duże ilości siarczanów, wzrasta również zakwaszenie, co powoduje wzrost twardości wody.

W uzupełnieniu przedstawionych wyżej typowych przykładów zanieczyszczenia należy dodać, że niekiedy obserwowane możemy zanieczyszczenia będące efektem mieszania się wód o różnym charakterze zanieczyszczenia. Najczęściej dotyczy to sytuacji, kiedy do studni dopływają zarówno wody o zanieczyszczeniu ze schematu „a” oraz „c”

Na terenie objętym planem ustala realizację rozdzielczego systemu kanalizacji. Docelowo ustala odprowadzenie ścieków komunalnych do projektowanej kanalizacji, zgodnie z przepisami odrębnymi. Działki pod zabudowę ustala uzbroić w indywidualne przyłącza do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej dopuszcza się, jako rozwiązanie tymczasowe, odprowadzanie ścieków komunalnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków - do czasu objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną; ścieki ze zbiorników będą systematycznie wywożone przez koncesjonowanego przewoźnika do punktu zlewowego przy oczyszczalni ścieków.

Należy stwierdzić, iż nie wszędzie jest możliwy rozwój sieci kanalizacyjnej. Dlatego ewidencja infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami, czyli zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków to ważne działanie, należące do obowiązków samorządów terytorialnych. Nieszczelne szamba sprawiają, że ścieki bytowe przenikają do gleby i wód gruntowych, mogą zanieczyścić nie tylko wody powierzchniowe, ale i podziemne. Dlatego monitoring przydomowych oczyszczalni ścieków i zbiorników bezodpływowych to bardzo istotny element troski o stan środowiska i wód w najbliższej okolicy. Obowiązek ten wynika z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.). Zgodnie z art. 3 ust.3 pkt 1 i 2 gminy prowadzą, w formie umożliwiającej przekazywanie informacji w postaci elektronicznej, ewidencję zbiorników bezodpływowych w celu kontroli częstotliwości ich opróżniania oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej, a także przydomowych oczyszczalni ścieków w celu kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej.

Takie rozwiązania stwarzają w wielu przypadkach realne zagrożenie dla środowiska [Błażejewski i in. 2009, Nowak 2014]. W szczególności zagęszczone i zagniłe ścieki z nieszczelnych zbiorników infiltrują bezpośrednio do gruntu, zaś te z opróżnianych w niekontrolowany sposób zbiorników trafiają do wód powierzchniowych i gruntów ornych, powodując ich skażenie. Skala nieszczelności systemu gromadzenia i wywożenia nieczystości bytowych jest na terenach wiejskich naszego kraju bardzo wysoka [Błażejewski i in. 2009, Nowak 2012]. Mając świadomość skali występowania problemu zanieczyszczenia środowiska przez nieczystości płynne, pochodzące ze zbiorników bezodpływowych, jednocześnie należy zauważyć, coraz częściej podkreślany, niekorzystny wpływ na środowisko gruntowo-wodne niektórych rozwiązań oczyszczalni przydomowych. Często w istniejących przy oczyszczalniach przydomowych studniach stwierdza się, że w wodzie występuje duża liczebność bakterii z grupy coli oraz z grupy coli typu kałowego, a także bakterii mezofilnych i psychrofilnych. Wskazuje to na zanieczyszczenie tych wód ściekami bytowymi, pochodzącymi z przydomowych oczyszczalni ścieków. Prawdopodobieństwo wystąpienia problemu zanieczyszczenia ujmowanych wód ściekami, infiltrującymi do gruntu z podpowierzchniowych systemów rozprowadzania ścieków, uzależnione jest przede wszystkim od zagęszczenia posesji, wielkości instalacji rozprowadzającej ścieki oraz warunków hydraulicznych warstwy wodonośnej.

Przed realizacją inwestycji należy uzyskać warunki techniczne podłączenia indywidualnego i systemowego od właściwego zarządcy sieci. Zapewnić zaopatrzenie wodne do celów gaśniczych oraz drogi pożarowe zapewniające dojazd dla jednostek ochrony

przeciwpożarowej oraz zapewnić możliwość prowadzenia działań ratunkowych. Przewidziany w planie sposób zagospodarowania ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych nie będzie powodował negatywnego oddziaływania na wody podziemne.

a.10. Oddziaływanie na powierzchnie ziemi, glebę i surowce mineralne

Obszar objęty planem nie charakteryzuje się zróżnicowaniem morfologicznym, w związku z tym nie należy spodziewać się istotnych zmian ukształtowania powierzchni w wyniku realizacji zapisów planu. Projektowana na tym terenie zabudowa mieszkaniowa z obiektami towarzyszącymi, jak również budowa dróg może powodować przekształcenia powierzchni ziemi o charakterze oddziaływania bezpośredniego i stałego. Oddziaływania te będą zachodzić zazwyczaj w miejscu realizacji przedsięwzięcia, jednak niekiedy mogą one dotyczyć również terenów sąsiednich w sposób bezpośredni, krótkoterminowy lub chwilowy (budowa dróg, wyposażanie w infrastrukturę techniczną itp.).

Wszelkie przekształcenia prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków czy też obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się ze zmianą powierzchni ziemi i gleby. W celu ochrony gruntu odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych oraz pozostałych wód opadowych i/lub roztopowych - po odpowiednim podczyszczeniu należy odprowadzać powierzchniowo do gruntu w granicach własności nieruchomości lub do sieci kanalizacji deszczowej prowadzonej w liniach rozgraniczających dróg, dopuszcza się inne rozwiązania w zakresie odprowadzenia wód opadowych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Podstawową cechą ścieków opadowych jest zmienność ich ilości i zanieczyszczenia.

Do podstawowych zanieczyszczeń trafiających do kanalizacji ze ściekami deszczowymi zaliczyć można

- zawiesiny i zanieczyszczenia grube,
- metale ciężkie,
- substancje ropopochodne,
- związki biogenne.

Obserwuje się dużą zmienność wyżej wymienionych zanieczyszczeń uzależnioną przede wszystkim od:

- zanieczyszczenia atmosfery,
- częstotliwości i staranności czyszczenia zlewni,
- pory roku i czasu trwania opadu,
- natężenia opadu i długości przerw między opadami.

Również czynniki związane z eksploatacją sieci kanalizacyjnej, takie jak: możliwości referencyjne kanałów, gromadzenie i usuwanie opadów, mogą mieć znaczący wpływ na ilość i jakość zanieczyszczeń odpływających do odbiornika. Jak wskazują przeprowadzone badania przy występującym średnim zanieczyszczeniu powietrza, do zbiornika o powierzchni 1000 ha w roku wraz z opadem atmosferycznym trafiającym bezpośrednio na powierzchnie wody jest wprowadzane 13 700 kg azotu organicznego, 472 kg fosforu organicznego, 24 000 kg siarczynów, 33,8 kg ołowiu oraz 3,14 kg kadmu [5]. Wynika stąd, że opad jeszcze przed spływem powierzchniowym i odprowadzeniem siecią kanalizacyjną gromadzi znaczne ilości zanieczyszczeń znajdujących się w powietrzu w postaci płynów i aerozoli. Na podstawie licznych badań można stwierdzić, że wody opadowe spływające z ruchliwych ulic, parkingów

są poważnie zanieczyszczone. Obfitują one zazwyczaj w zawiesiny, tłuszcze i oleje, zawierają ołów, kadm, azot, chrom, fosforany, miedź, nikiel, cynk oraz rtęć [1, 6-10]. Zawartość zawiesin w ściekach pochodzących z tych powierzchni może być bardzo duża porównywalna do ilości w ściekach bytowych.

Z uwagi na szereg czynników wpływających na jakość ścieków deszczowych stwierdza się, że charakteryzują się one dużą różnorodnością, jeżeli chodzi o ilość i jakość zanieczyszczeń. Wyniki badań są często rozbieżne, a prognozowanie rodzaju i stężeń zanieczyszczeń trudne. Faktem jest, że obok spływów minimalnie zanieczyszczonych mogą występować spływy o dużym zagrożeniu dla środowiska. Z tych powodów nie powinno się mieszać spływów o różnej jakości. Spływy stosunkowo czyste powinny być optymalnie zagospodarowane, natomiast do oczyszczenia należy kierować te, które faktycznie tego wymagają.

Aby ograniczyć wpływ wód opadowych na odbiornik, należy je zatrzymywać w obrębie zlewni

i utrudniać ich odpływ kanalizacją. Realizować to można poprzez infiltrację wód deszczowych do gruntu lub ich retencjonowanie, a później wykorzystanie zretencjonowanych wód do podlewania zieleni czy zmywania utwardzonych powierzchni w czasie pogody bezdeszczowej.

Rozróżnia się dwa podstawowe systemy odprowadzania deszczu do gruntu:

- powierzchniowy - polega na wprowadzeniu spływów opadowych przez powierzchnie zielone oraz nieszczelne powierzchnie,
- podziemny - polega na wprowadzeniu i podziemnym rozprowadzeniu w gruncie spływów deszczowych.

Zaleca się w pierwszej kolejności stosowanie infiltracji powierzchniowej. Podziemna powinna być stosowana wówczas, jeżeli nie wystarcza powierzchnia na infiltrację powierzchniową lub nie ma na nią warunków.

Infiltracja powierzchniowa spływów wód opadowych do gruntu może odbywać się poprzez:

- trawniki, ogródki przydomowe, tereny zielone z krzewami, drzewami,
- rowy trawiaste, rowy chłonne, niecki chłonne,
- chodniki, parkingi, place o powierzchni ażurowej lub wykonane z płyt, kostki w ten sposób, aby powstały między nimi szpary umożliwiające wsiąkanie opadu,
- drogi, place, parkingi wykonane z przepiaskliwego asfaltobetonu,
- ziemne zbiorniki chłonne.

Infiltracja podziemna spływów wód opadowych do gruntu może się odbywać poprzez:

- podziemne zbiorniki wypełnione żwirem z rozprowadzeniem spływów rurami perforowanymi,
- studnie rozsączające połączone najczęściej z systemem rowów rozsączających,
- skrzynki i komory rozsączające w postaci gotowych do montażu elementów.

W czasie nawalnych opadów odpływ ścieków z terenu odwadnianego ma często charakter gwałtowny, a natężenie przepływu przekracza niejednokrotnie zdolności przepustowe kanałów i odbiorników. W takiej sytuacji zastosowanie urządzeń do retencji powoduje zmianę struktury odpływu, obniżenie ilości odpływu w czasie. Spowolniony, równomierny odpływ do odbiornika jest bardzo ważny z uwagi na ewentualne powodzie oraz równowagą biologiczną.

a.11. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

W wyniku realizacji ustaleń planu, nie powinno dochodzić do ponadnormatywnego negatywnego oddziaływania na powietrze na skutek emisji niskiej. W planie nie zezwala się na stosowanie w celach grzewczych paliw wysokoemisyjnych. Zaleca się wykorzystanie energii elektrycznej, gazu i innych paliw niskoemisyjnych lub stosowanie alternatywnych źródeł energii.

Biorąc pod uwagę zanieczyszczenia komunikacyjne - oddziaływanie bezpośrednie, krótkotrwałe i chwilowe może wystąpić na etapie realizacji inwestycji, co związane będzie z dowozem materiałów budowlanych na tereny działek. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania nie ma i nie są projektowane drogi o dużym natężeniu ruchu.

a.12. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

Przyjęte w projekcie miejscowego planu ustalenia w zakresie rozwiązań funkcjonalno przestrzennych są zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi i zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miejska Górka. Jest to rejon o wielofunkcyjnym przeznaczeniu. W związku z tym nie proponuje się rozwiązań alternatywnych w stosunku do projektu planu.

a.13. Rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko

Rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko powinny zmierzać do racjonalnego wykorzystania terenu. Poszczególne zmiany zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględniają istniejące uwarunkowania środowiska, potrzebę ochrony i wzbogacenia istniejących walorów przyrodniczo - krajobrazowych a przy tym utrzymują dotychczasową klarowną strukturę przyrodniczo - funkcjonalną terenu. Bardziej precyzyjnie sformułowane są zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

Ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, podłączanej docelowo do zewnętrznego systemu sieci miejskiej. Na terenie objętym planem ustala realizację rozdzielczego systemu kanalizacji i odprowadzenie ścieków komunalnych do komunalnej oczyszczalni ścieków, na warunkach określonych przez Dysponenta sieci.

Działki pod zabudowę uzbroić w indywidualne przyłącza do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. Gromadzenie i oczyszczanie ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych nie może przekroczyć granic terenu, na którym te ścieki powstają. Przed realizacją inwestycji należy uzyskać warunki techniczne podłączenia indywidualnego i systemowego od właściwego zarządcy sieci. Zapewnić zaopatrzenie wodne do celów gaśniczych oraz drogi pożarowe zapewniające dojazd dla jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz zapewnić możliwość prowadzenia działań ratunkowych. Zaopatrzenie w energię elektryczną w oparciu o istniejącą sieć zewnętrzną po uzgodnieniu z dysponentem sieci i zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi. Przyłączenie nowych odbiorców do sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych przepisami prawa energetycznego. Złącza kablowe odbiorców należy lokalizować w granicach działek. Zasilanie energetyczne obiektów budowlanych realizować doziemnymi kablami nn. Ustala realizację wyłącznie kablowych sieci elektroenergetycznych i oświetleniowych. Nie zezwala się na budowę linii napowietrznych.

Dopuszcza lokalizację dodatkowych urządzeń w zakresie energetyki np. stacji transformatorowych w obrębie terenów z możliwością wydzielenia geodezyjnie działki.

Zaopatrzenie w gaz przez budowę sieci gazowej na warunkach określonych przez dysponenta sieci. W przypadku braku możliwości podłączenia do lokalnej sieci gazowej do czasu jej realizacji dopuszcza się zasilania z indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny i związanych z nimi instalacji zgodnie z wymogami przepisów odrębnych. Zaleca wykorzystanie gazu i innych paliw niskoemisyjnych lub alternatywnych źródeł energii (np. energia słoneczna).

Ustala rozbudowę infrastruktury telekomunikacyjnej i połączenie z istniejącym systemem zewnętrznym na warunkach określonych przez dysponenta sieci.

Gromadzenie, segregację i zagospodarowanie odpadów oprócz na istniejącym systemie oczyszczania gminy. Ustala tymczasowe gromadzenie odpadów w indywidualnych zamykanych pojemnikach zlokalizowanych w granicach obszarów funkcjonowania. Oddziaływania związane z procesem gromadzenia i zagospodarowania odpadów nie mogą przekraczać granic terenu, na którym prowadzona jest działalność powodująca ich powstawanie.

Nowe zainwestowanie i zagospodarowanie respektuje uwarunkowania przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz zasady dobrego sąsiedztwa. Nie ma, bezpośrednich kolizji z systemem obszarów chronionych oraz układem zasilania i wymiany wartości ekologicznych.

Rodzaj i skala zmian w środowisku zależy zarówno od charakteru oraz wielkości inwestycji, jak i wrażliwości środowiska przyrodniczego. Można przypuszczać, że projektowane przeznaczenie omawianego terenu, przy respektowaniu ustalonych zasad zagospodarowania, nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska określonych przepisami odrębnymi, chociaż w jego poszczególnych komponentach proponowane zmiany zaznaczają się w sposób mniej lub bardziej widoczny.

6. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Projekt planu jest dokumentem o charakterze lokalnym, którego zakres obowiązywania nie będzie wykraczał poza granice gminy. Ze względu na położenie obszarów objętych planem z dala od granic państwowych oraz ze względu na niewielki (lokalny) zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko ze strony planowanego zagospodarowania, problemy oddziaływania transgranicznego nie wystąpią. Proponowane w miejscowym planie, zmiany zagospodarowania nie będą skutkowały powstawaniu inwestycji, które mogłyby spełniać kryteria zawarte w Konwencji o Ocenach Oddziaływania na Środowisko w Kontekście Transgranicznym (Dz. U z 1999 r., nr 96, poz. 1110).

7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensacje przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko oraz rozwiązania alternatywne

Na etapie sporządzania mpzp rozważane były różne warianty rozwiązań wewnętrznych. Wybór ostatecznego rozwiązania nastąpił po konsultacjach społecznych z udziałem

zainteresowanych stron oraz władarzy gminy. Wszystkie rozważane koncepcje urbanistyczne pod względem oddziaływania na środowisko nie różniły się od siebie. Na analizowanym obszarze, nie występują powierzchniowe obszary prawnie chronione i obszary Natura 2000. Projekt miejscowego planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby wpłynąć na cele, przedmiot ochrony oraz integralność jakiegokolwiek obszaru Natura 2000 i innych o cennych walorach przyrodniczych. Zapisami ustaleń funkcjonalnych chroni istniejące walory przyrodniczo - krajobrazowe omawianego obszaru, w związku z czym nie ma potrzeby wskazywania rozwiązań alternatywnych.

8. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnieść do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska w terminach wynikających z przepisów prawa, - w przypadku skarg mieszkańców na oddziaływanie prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji ustaleń i badania skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej,
- w odniesieniu do nieruchomości nieposiadających przyłącza do kanalizacji sanitarnej, obowiązywać będzie monitoring zbiorników bezodpływowych w celu kontroli częstotliwości ich opróżniania oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej, a także przydomowych oczyszczalni ścieków w celu kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej (zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.).

Analiza i ocena stanu poszczególnych komponentów środowiska przeprowadzona na podstawie wyników pomiarów uzyskanych w ramach ww. działań umożliwi ocenę skutków realizacji ustaleń planu i podjęcie działań w przypadku wystąpienia ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko.

9. Ocena uwzględniania przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym wspólnotowym i krajowym

9.1. Dokumenty międzynarodowe

Praktycznie wszystkie dokumenty dotyczące problematyki środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Początek dała konwencja narodów Zjednoczonych w Rio Janeiro w 1992 r., na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju. Kolejnym dokumentem jest Agenda XXI-Globalny Program Działania na XXI wiek, która powstała w wyniku dyskusji na gremiach ONZ, którą prowadzono nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata, zawartymi m.in. w raporcie pani Bruntland „Nasza Wspólna Przyszłość”. Najistotniejszą częścią dokumentu odnosząca się do problematyki ochrony środowiska jest część II p.t. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody”. Wśród dokumentów o zasięgu światowym lub europejskim, a do których przystąpiła Polska, można wyróżnić m.in.:

- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.,
- Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, sporządzona w Genewie 13 listopada 1997 r.,
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo 25 lutego 1991 r.,
- Konwencja Wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej, sporządzona w Wiedniu 22 marca 1985 r.
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska sporządzoną w Aarhus 25 czerwca 1998 r.

9.2. Dokumenty wspólnotowe

Wyrazem troski o stan środowiska przyrodniczego są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Ze względu na ich znaczną ilość można wymienić w tym miejscu tylko najistotniejsze z punktu widzenia problematyki ochrony środowiska. Do najważniejszych aktów można zaliczyć:

- Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.
- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrażania polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania

w dziedzinie ochrony środowiska,

- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1836/93/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie dobrowolnego uczestnictwa firm przemysłowych w systemie zarządzania ochroną środowiska i przeglądów ekologicznych,
- Dyrektywa Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobodnego dostępu do informacji o środowisku,
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywa Rady 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,
- Dyrektywa Rady 96/61/EC z dnia 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń,
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 7 czerwca 1999 r. w sprawie składowania odpadów,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Przytoczone tutaj akty unijne stanowią tylko fragment działalności prawodawczej Wspólnoty Europejskiej w zakresie ochrony środowiska chwila przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wszystkie akty prawa unijnego spowodowały konieczność dostosowania prawa Polskiego do prawa unijnego. Proces ten jeszcze trwa, chociaż w większości prawo polskie zostało dostosowane do prawa wspólnotowego.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

9.3. Dokumenty krajowe

Podstawowym prawem w Polsce jest konstytucja i do jej zapisów odnoszone są wszystkie pozostałe dokumenty. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (Art. 5) ustala także, że ochrona środowiska jest obowiązkiem m.in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (Art. 74). W roku 2019 została uchwalona przez Sejm Polityka Ekologiczna Państwa 2030 -strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej, która stanowi podstawę do inwestowania środków europejskich z perspektywy finansowej na lata 2021–2027. Strategia wspiera także realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym, w tym na poziomie unijnym oraz ONZ, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju

ujętych w Agendzie 2030. Niezależnie od planów, programów i strategii krajowych dokumentami obowiązującymi dla całego terytorium kraju są ustawy i rozporządzenia.

II Polityka Ekologiczna Państwa

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, bez uszczerbku, możliwości korzystania z nich, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej biologicznej różnorodności na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Zrównoważony rozwój to równorzędne traktowanie racji ekologicznych, ekonomicznych i społecznych oraz integrowanie zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Celem polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, poprzez stosowanie m.in. tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego. W sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska, jako cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa, w kontekście zakresu ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należałoby wymienić m.in.: ochronę różnorodności biologicznej i krajobrazowej, ochronę gleb, ochronę wód powierzchniowych i podziemnych, jakość wód, racjonalizację użytkowania wody, gospodarowanie odpadami, jakość powietrza, zmiany klimatu, hałas i promieniowanie, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych

Polityka ekologiczna państwa określa cele oraz wskazuje kierunki działań w odniesieniu do zagadnień związanych z kierunkami działań systemowych, ochroną zasobów naturalnych, poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Wśród działań systemowych polityka ekologiczna państwa wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym - podnoszenia roli planowania przestrzennego jako podstawy wszelkich działań inwestycyjnych. Dokument ten wskazuje na konieczność uwzględniania wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej w planach miejscowych i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

10. Podsumowanie

Proponowane zmiany w użytkowaniu przedmiotowego terenu, przy precyzyjnie określonych warunkach korzystania ze środowiska, nie spowodują większych przekształceń w środowisku, ani nie zakłócą jego funkcjonowania. Te warunki dotyczą:

- 1/ nie dopuszczania do składowania na wolnym powietrzu materiałów mogących przenikać do gleb i wód gruntowych /materiałów pyłących i emitujących odór.
- 2/ obowiązkowego podłączenie do sieci wodociągowej oraz systemu kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- 3/ wprowadzenia systemu segregacji odpadów, selektywnej zbiórki, magazynowania w specjalistycznych pojemnikach w wyznaczonym miejscu w obrębie własnej działki oraz systematycznego wywozu przez wyspecjalizowane, koncesjonowane podmioty - zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Gospodarkę wodno - ściekową oraz odpadami należy rozwiązywać zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie:

- 4/ wprowadzenia ekologicznych nośników energii ciepła - energia elektryczna, gaz, olej opałowy, energia słoneczna. Do celów grzewczych należy stosować źródła ciepła z zastosowaniem paliw płynnych, gazowych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji lub alternatywne źródła energii.
- 5/ stosowanie nowych nasadzeń zieleni urządzonej.
- 6/ uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków szczegółowych warunków dopuszczających inwestycje do realizacji w zakresie ochrony archeologicznej i konserwatorskiej.

Realizacja projektowanego zagospodarowania przy dotrzymaniu w/w warunków nie powinna mieć negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze i warunki życia mieszkańców. Zainwestowanie winno być uwarunkowane stosownymi decyzjami administracyjnymi z zakresu ochrony środowiska i prawa budowlanego.

11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU PLANU, CEL I METODYKA OPRACOWANIA PROGNOZY.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z obowiązku przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której częścią jest niniejsza prognoza.

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy mieszkaniowej w rejonie ulicy Kobylińskiej, Obręby Miejska Górka i Sobiałkowo została sporządzona zgodnie z zakresem zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm.).

2. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie,
- eliminację rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców, poinformowanie podmiotów procedury planistycznej, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń projektu dla środowiska przyrodniczego.

3. ANALIZA ISTNIEJĄCEGO STANU ORAZ JAKOŚCI ŚRODOWISKA

a/ Położenie geograficzne, geomorfologia i ukształtowanie powierzchni

Gmina Miejska Górka położona jest w powiecie rawickim. Graniczy z gminami: Rawicz, Bojanowo, Pakosław, Jutrosin (pow. rawicki) oraz Poniec, Krobia, Pępowo (pow. gostyński). Położona jest w podprovincji Nizin Środkowopolskich, Makroregionie Niziny Południowo - wielkopolskiej w przeważającej części w obrębie mezoregionu Wysoczyzny Kaliskiej. Jedynie niewielki, zachodni fragment to Wysoczyzna Leszczyńska oraz południowy - Kotlina Żmigrodzka.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położony jest w północno - wschodnim rejonie miasta Miejska Górka.

b/ Budowa geologiczna

Obszar gminy Miejska Górka położony jest na Monoklinie Przedsudeckiej. Tworzą ją utwory karbońskie i permskie oraz mezozoiczne, przykryte utworami trzeciorzędowymi. Miąższość i głębokość zalegania utworów trzeciorzędowych jest zróżnicowana. Miąższość utworów czwartorzędowych również jest zróżnicowana. W dolinach rzecznych i lokalnych obniżeniach terenowych występują utwory holoceniowe w postaci piasków i osadów próchnicznych oraz namulów organicznych i torfów. Na terenie gminy Miejska Górka udokumentowane zostały złoża gazu ziemnego i węgla brunatnego. Złoże gazu ziemnego występuje w skale zbiornikowej dolomitu głównego. Dokumentacja geologiczna złoża "Zakrzewo" została zatwierdzona Decyzją Prezesa Centralnego Urzędu Geologii nr KZK/012/S/3337/76. Zasoby geologiczne złoża w kat. C wynoszą 300mln Nm³, w tym wydobywalne 210 mln Nm³. Ze względu na skład i wielkość zasobów złoża nie zostało dotąd zagospodarowane. Jednocześnie podjęto dalsze prace poszukiwawcze tej kopaliny. Poza gazem ziemnym na terenie gminy zlokalizowane są fragmenty złóż węgla brunatnego, z uwagi na trudne warunki geologiczne - górnicze, istniejące zagospodarowanie powierzchni terenu oraz przewidywane negatywne skutki eksploatacji - nie podjęto eksploatacji złoża. Na obszarze gminy Miejska Górka dość powszechnie występują kopaliny pospolite - ily oraz piaski. Złoże Rozstępniewo jest dotychczas eksploatowane, natomiast zasoby złoża Dłoń zostały już wyczerpane.

c/ Stosunki wodne

Wody powierzchniowe:

Sieć hydrograficzna gminy Miejska Górka należy do systemu wodnego Odry. Poprzez sieć dopływów, gmina odwadniana jest do rzeki Orli, leżącej w zlewni Baryczy, stanowiącej z kolei bezpośredni dopływ Odry. Odwodnienie całego terenu gminy do Orli odbywa się przez cztery cieki poprzez Dąbrocznię, poprzez Pijawkę i Rów Szurkowski oraz poprzez Szpatnicę.

Wezbrania powodziowe na ciekach przepływających przez teren gminy mieszczą się w obrębie dolin rzecznych. Coroczne zalewy cieków ograniczają się do podtapiania użytków zielonych w dolinach, poza obrębem miejscowości Miejska Górka. Ewentualne tereny zalewowe w obrębie doliny Dąbroczni, znajdują się w zachodniej i południowej części Miejskiej Górki w znacznym oddaleniu od rejonu objętego opracowaniem, wobec czego nie ma zagrożenia występowania podtopień tego obszaru.

- Obszar objęty projektem MPZP znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Rzecznych (JCWP) RW600017146699 „Dąbroczna”.

Wody podziemne:

Głębokość zalegania wód gruntowych stanowi odzwierciedlenie ukształtowania terenu oraz budowy geologicznej podłoża.

Zaopatrzenie w wodę mieszkańców gminy Miejska Górka realizowane jest z utworów czwartorzędowych i trzeciorzędowych.

Zasoby wód podziemnych ujmowane do eksploatacji występujące na terenie gminy Miejska Górka nie są związane z zasobami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Ponadto, ujęcia wód podziemnych nie mają wyznaczonych stref ochrony pośredniej.

- Teren objęty planem położony jest w regionie wodnym Środkowej Odry w jednolitej części wód podziemnych JCWPd: nr 79 (kod PLGW600079) poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony.

d/ Gleby

Obszar gminy Miejska Górka stanowi rejon wybitnie rolniczy - użytki rolne zajmują 87,8% powierzchni gminy, z czego grunty orne stanowią 91,4%, użytki zielone 8,3% i sady 0,3%. Grunty orne na terenie gminy to w przeważającej mierze gleby wysokich i średnich klas bonitacyjnych - ponad połowa to gleby klasy III a i b, pozostałe to klasa IVa, V i niewiele gleb klasy VI. Na przeważającym terenie gminy (85,6%) dominują gleby zaliczane do kompleksów glebowych od 1-5, charakteryzujących się bardzo korzystnymi warunkami do prowadzenia intensywnej produkcji rolnej. Około 13,6% powierzchni gminy zajmują gleby słabych kompleksów nr 6-7, mało przydatnych dla produkcji rolnej. Natomiast niecały 1% stanowi kompleks glebowy 9, przydatny do produkcji rolnej, jednak wymagający regulacji stosunków wodnych.

e/ Warunki klimatyczne

Wg regionalizacji klimatycznej Okołowicza gmina Miejska Górka leży w obrębie regionu śląsko - wielkopolskiego. Warunki klimatyczne cechują się przewagą wpływów oceanicznych, co odzwierciedlają mniejsze od przeciętnych w Polsce amplitudy temperatur, wczesna ciepła wiosna i lato, łagodna i krótka zima z nietrwałą pokrywą śnieżną. Roczna suma opadów kształtuje się na poziomie 450-650mm. Zaznacza się przewaga opadów w półroczu letnim i wynosi 330 do 370mm. Minimalne sumy opadów występują w lutym, maksymalne w lipcu. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Dominującym

kierunkiem wiatrów w tym rejonie jest kierunek zachodni. Omawiane tereny charakteryzuje się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzeniem.

f/ Szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna gminy Miejska Górka jest mało urozmaicona - lasy zajmują 3,3% powierzchni, użytki zielone 8,3%, a pozostałe elementy szaty roślinnej to parki wiejskie, zieleń cmentarna, ciągi zadrzewień, sady, ogrody, sezonowe uprawy polowe.

Dominującymi zespołami roślinnymi regionu gminy Miejska Górka są agrocenozy czyli ekosystemy rolnicze. Charakterystycznym elementem agrocenoz są zadrzewienia śródpolne.

Intensywne użytkowanie rolnicze okolicy i zmiany w krajobrazie spowodowały pewne zubożenie gatunkowe występujących zwierząt. Pola uprawne stanowią źródło pokarmu, wykorzystywane głównie przez sarny, zwłaszcza polne. Niewielkie kompleksy leśne i zadrzewienia zapewniają schronienie drapieżnikom – lisy i kuny. Spośród innych ssaków, na terenie gminy występują - zając, jeż, ryjówka, kret, nietoperz.

Bardzo dobrze poznana jest fauna ptaków. O wiele mniej zróżnicowana, ograniczona do gatunków pospolitych jest fauna ryb. Duży wpływ na ilość i jakość ryb w rzekach ma jednak zły stan czystości ich wód.

Obszar planu tworzy szata roślinna nieużytków z towarzyszącą roślinnością synotropijną (chwasty), bez większego znaczenia dla struktury przyrodniczej i bioróżnorodności. Występują tu również pojedyncze zadrzewienia (2 szt.) i krzewy.

Na terenie gminy Miejska Górka znajduje się 5 pomników przyrody, są drzewa zlokalizowane w miejscowościach Konary (lipa drobnolistna) oraz w Piaskach (4 dęby szypułkowe).

3.1. Położenie w systemie przyrodniczym

Gmina Miejska Górka położona jest poza układem obszarów węzłowych i korytarzy ekologicznych systemów: Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych (ESOCH) i krajowej koncepcji sieci ekologicznej, wchodzącej w skład Europejskiej Sieci Ekologicznej (ECONET), poza wyznaczonymi obszarami: Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 oraz Specjalnej Ochrony Siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin i zwierząt „Natura 2000”.

Tereny miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie miasta Miejska Górka znajdują się poza obszarami zasobowymi Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz poza strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych wymagających ochrony. Znajduje się natomiast na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych-zlewnia chroniona, podsystemu wodonośnego Orli.

4. PROGNOZA SKUTKÓW WPLYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE:

a) Charakterystyka obszaru objętego planem

a.1. Teren opracowania

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położony jest w północno - wschodniej części miasta Miejska Górka. Obszar objęty miejscowym planem obejmuje działki o nr ewidencyjnych: 1740/1, 1740/2, 1740/3, część 1742/2 i działki od nr 2591 do nr 2621- obręb Miejska Górka.

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w strefie A2, będącej strefą o bardzo korzystnych warunkach dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej z udziałem rzemiosła.

a.2. Projektowany zakres zmian

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza tereny zabudowy mieszkaniowej w rejonie ulicy Kobylińskiej, obręby Miejska Górka i Sobiałkowo.

a.3. Stan środowiska:

Teren objęty opracowaniem w większości jest niezabudowany i obecnie stanowi terenu rolne. Według treści mapy ewidencyjnej są to sady, grunty orne (klasy IIIa, IIIb, RIVa,), tereny mieszkaniowe (klasy B), tereny zurbanizowane niezabudowane lub w trakcie zabudowy (klasy Bp) oraz w grunty orne klasy IIIa. Dominuje tu roślinność trawiasta oraz tereny upraw polowych. Na terenach tych nie stwierdzono siedlisk roślinnych, zwierzęcych ssaków i ptaków wymagających objęcia prawną ochroną. Nie występują tu naturalne siedliska przyrodnicze. W obrębie planowanego zainwestowania i w bezpośredniej jego bliskości brak zbiorników wód powierzchniowych, stawów, oczek wodnych, rzek, rowów melioracji podstawowej i szczegółowej.

1. Stan powietrza

W ogólnej ocenie jakości powietrza w strefie, stan powietrza na terenie poszczególnych powiatów strefy wielkopolska, a tym samym gminy Miejska Górka kwalifikuje się jako dobry. Wyniki dotychczasowych ocen nie wykazują konieczności opracowania programu ochrony powietrza na obszarze powiatu. Sytuacja występowania przekroczeń dopuszczalnych stężeń ozonu jest problemem w skali kraju. Badania jakości powietrza będą kontynuowane z uwagi na obowiązek dokonywania corocznej oceny jakości powietrza, z uwzględnieniem rozszerzonego zakresu wskaźników jakości.

2. Stan czystości i ochrona wód.

2.1. Wody powierzchniowe

Na podstawie wyników badań prowadzonych w 2010 r. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu jakość wód zarówno Orli, jak i Dąbroczeni zostały sklasyfikowana jako poniżej klasy II z uwagi na okresowe odtlenienie wód (dot. Dąbroczeni), nadmierne zanieczyszczenie materią organiczną, substancjami biogennymi oraz zły stan sanitarny. O jakości wód rzeki przesadziły zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego. Niezbędne jest dalsze monitorowanie gospodarki ściekowej obszarów wiejskich i stanu rolnictwa w celu eliminacji zagrożeń zanieczyszczenia azotanami.

2.2 Wody podziemne

Gmina Miejska Górka położona jest w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonej nr 74, która należy do jednej z 3 jednostek, w których odnotowano wysokie stężenia azotanów. Wyniki te jednak nie dotyczą badań przeprowadzonych w studniach punktów kontrolnych na terenie gminy Miejska Górka, w których jakość wód podziemnych została oceniona jako dobra i zadowalająca.

Pomimo powyższego intensywne użytkowanie rolnicze powierzchni terenu stanowi potencjalne zagrożenie przenikania zanieczyszczeń do wód podziemnych.

3.Pola elektromagnetyczne (PEM)

W wyniku dotychczasowych pomiarów nie stwierdzono wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448). Po zakończeniu cyklu badania będą powtarzane.

b) Analiza ustaleń i rozwiązań zawartych w projekcie planu. Identyfikacja potencjalnych kategorii oddziaływania na środowisko - przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko

Wpływ ustaleń planu na środowisko przyrodnicze

Wyłączywszy fazę budowy poszczególnych obiektów oddziaływanie będzie nieznaczne. Nie ulegną zmianie cechy konfiguracyjne. Początkowo ucierpi jednak estetyka terenu. Dopiero po pewnym czasie wprowadzona nowa zieleń wzbogaci walory biotyczne terenu, korzystnie wpływając także na jego mikroklimat.

b.1. Funkcjonowanie systemów przyrodniczych i obiektów chronionych

Obszar opracowania nie podlega prawnym formom ochrony zgodnie z ustawą o ochronie przyrody. Tereny znajdują się na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych - zlewnia chroniona rzeki Orli. Obowiązują zakazy i nakazy wynikające z przepisów odrębnych dotyczących celów ochrony ww. obszaru.

b.2. Przekształcenie gleb, powierzchni ziemi i kształtowanie krajobrazu

Zmniejszy się udział gruntów rolnych - aktualnie nieużytków w ogólnej strukturze użytkowania ziemi. Przekształcenie gleb będzie nieodwracalne. Część gleb ulegnie degradacji gdyż podczas budowy powierzchni komunikacyjnych nastąpi zerwanie warstwy gleby. Można założyć, że usuwana wierzchnia, żyzna warstwa gleby, zostanie wykorzystana na urządzenie części przeznaczonej na nowe nasadzenia drzew, krzewów, natomiast ziemia z wykopów zagospodarowana zostanie w obrębie działki. Projekt planu nakazuje stosowanie rozwiązań dotyczących odprowadzania ścieków komunalnych oraz wód opadowych lub roztopowych, które będą gwarantować ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami.

Przedmiotowy teren nie stanowi cennych form morfologicznych. Realizacja ustaleń planu poprzez fakt zmiany przeznaczenia terenów nie wpłynie znacząco na przeobrażenie rzeźby. Zmiany krajobrazu będą polegały na wprowadzeniu zabudowy mieszkaniowej, garażowej z funkcjami uzupełniającymi /wewnętrzne systemy komunikacyjne, zieleń towarzysząca itp. Omawiany teren jest raczej płaski, nie ma więc zagrożeń procesami osuwania się mas ziemnych.

b.3. Wpływ zmian na stosunki wodne

Na terenach objętych opracowaniem, na zmiany stosunków wodnych może mieć wpływ ograniczenie infiltracyjnego zasilania warstwy wodonośnej na skutek zajęcia pewnej powierzchni pod zabudowę. Są to jednak powierzchnie zbyt małe aby można było prognozować znacząco negatywne zmiany w tym zakresie. Generalnie stosunki wodne nie ulegną radykalnej zmianie.

Zagrożenia dla czystości mogą również stwarzać wody opadowe lub roztopowe, odbierane z utwardzonych powierzchni ciągów komunikacyjnych w przypadku nie przestrzegania zasad dotyczących odprowadzania tych wód, które w planie określono jako przyłączenie do sieci kanalizacji deszczowej.

Teren planu znajduje się na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych - zlewnia chroniona, podsystemu wodonośnego rzeki Orli. Ustaleniami planu wody podziemne należy chronić przed zanieczyszczeniami m.in. poprzez kompleksowe i zgodne z obowiązującymi przepisami rozwiązanie gospodarki wodno - ściekowej oraz gospodarki odpadami z wykorzystaniem istniejących obiektów infrastruktury technicznej.

Gospodarka odpadami

Właściwie prowadzona gospodarka odpadami nie będzie stwarzać zagrożenia dla stanu środowiska w rejonie opracowania. Na terenie objętym planem obowiązuje zasada zorganizowanego systemu, gromadzenia, segregacji i zagospodarowania odpadów komunalnych zgodnie z zasadami obowiązującymi na terenie całej gminy.

b.4. Zanieczyszczenie powietrza

Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń powietrza w gminie są kotłownie lokalne i paleniska indywidualne oraz transport. Do źródeł niskiej emisji należy zaliczyć przede wszystkim indywidualne posesje, w których występuje opalanie węglowe, a także mniejsze zakłady produkcyjne, punkty usługowe i handlowe.

Stężenia podstawowych zanieczyszczeń charakteryzują się dużą zmiennością w ciągu roku. W okresie zimowym obserwuje się znaczny wzrost stężeń SO₂ i pyłu zawieszonego. Wzrosty stężeń w sezonach grzewczych, w szczególności na terenach zabudowy mieszkaniowej wskazują na wpływ emisji niskiej z sektora komunalno - bytowego. W ogólnej ocenie stan jakości powietrza na terenie Gminy Miejska Górka kwalifikuje się jako dobry.

Na terenach objętych opracowaniem planu nie ma zlokalizowanych większych kotłowni związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. W większości będą tu kotłownie domowe odpowiadające głównie za tzw. niską emisję. Plan do celów grzewczych ustala

wykorzystanie energii elektrycznej oraz paliw „ekologicznie czystych” charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji; zaleca się stosowanie alternatywnych źródeł energii. Należy korzystać z urządzeń o wysokiej sprawności grzewczej i niskim stopniu emitowanych zanieczyszczeń.

Czasowym źródłem emisji spalin i pyłów na etapie budowy będą pojazdy samochodowe.

Skutecznym sposobem zmniejszającym oddziaływanie ruchu drogowego dla otoczenia jest zieleni.

Aby skuteczność zieleni była w pełni wykorzystana musi być zachowany warunek odpowiedniej wysokości, szerokości i jej ilości.

b.5. Hałas

Planowany sposób zagospodarowania terenu to funkcje mieszkaniowe. Przewiduje się, że obiekty realizowane na obszarze objętym planem nie będą stanowiły ponadnormatywnych źródeł hałasu dla istniejącej zabudowy zlokalizowanej na terenach sąsiadujących z rejonem planu.

Plan ustala zachowanie ochrony przed hałasem poprzez zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, a w szczególności poprzez utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub na poziomie określonym w przepisach szczegółowych.

Na obszarze planu głównymi źródłami hałasu mogą być ruch samochodowy na drodze krajowej nr 36 oraz planowana farma wiatrowa. Oddziaływanie instalacji zostało ograniczone poprzez zakaz lokalizacji wież elektrowni wiatrowych w odległości bliższej niż 500 m od zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej oraz związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ustanowiony w uchwale Nr XXVII-129-12 Rady Miejskiej w Miejskiej Górcie z dnia 29 listopada 2012 r. W związku z tym tereny objęte przedmiotowym projektem planu nie są narażone na występowanie hałasu przekraczającego dopuszczalne normy zarówno w porze dziennej jak i nocnej.

b.6. Środowisko biotyczne (różnorodność biologiczna, fauna i flora), warunki życia ludzi:

Zmiana sposobu zagospodarowania terenów pociągnie za sobą zmiany w strukturze gatunkowej fauny i flory omawianego terenu i otoczenia. Teren zostanie w większości zabudowany a nawierzchnie utwardzone. Użytkownicy działek w sposób indywidualny będą kształtowali strukturę zieleni na poszczególnych działkach. Ustalenia planu łagodzą skutki oddziaływania na środowisko poprzez określenie maksymalnej powierzchni zabudowy działki, ochronę powietrza przed zanieczyszczeniami, uregulowanie gospodarki wodno - ściekowej i odpadowej, określenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej. Plan zakłada możliwość wprowadzenia na całym obszarze zieleni urzędzonej.

b.7. Strefa "W"

Obszar planu znajduje się w strefie ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych (zespół stanowisk nr 6).

b.8. Pola elektromagnetyczne

W związku z nowym przeznaczeniem terenów nie przewiduje się ponadnormatywnego powstawanie szkodliwych emisji pól elektromagnetycznych.

b.9. Ryzyko powstawania poważnych awarii

Potencjalne awarie mogą być spowodowane wybuchem pożaru, wyciekami oleju opałowego, zwarcieniem instalacji elektrycznych, przerwami w dostawie prądu lub wody itp. W takich sytuacjach powinny być stosowane następujące sposoby zapobiegania: opracowane instrukcje postępowania na wypadek zagrożenia pożarowego, wyposażenia w odpowiedni sprzęt gaśniczy, przeciwdziałanie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się ognia poprzez zainstalowanie natrysków i systemu ostrzegawczego, dysponowania agregatami prądotwórczymi na wypadek przerwy w dostawie energii itp.

b.10. Identyfikacja typów oddziaływań oraz zagrożeń wynikających z wykonania projektu planu

Planowana w projekcie planu zmiana przeznaczenia terenu nie wpłynie w istotny sposób na stan środowiska przyrodniczego. Wystąpią chwilowe niekorzystne czynniki, które będą w różnym stopniu oddziaływać na środowisko przyrodnicze.

5. OCENA STANU U FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA W RELACJI Z USTALENIAMI PROJEKTU

a.1. Ocena odporności na degradację i zdolności do regeneracji środowiska, wynikająca z uwarunkowań określonych w opracowaniu ekofizjograficznym przy braku realizacji ustaleń planu

Najbardziej na degradację podatne są biocenozy wodne i łąkowe w dolinach cieków i obniżeniach terenowych. Największą odpornością odznacza się rzeźba terenu i budowa geologiczna. Zaniechanie realizacji analizowanego projektu planu spowoduje utrzymanie istniejącego zagospodarowania.

Obecnie na terenach niezabudowanych przeważa rolnicze zagospodarowanie terenu. Utrzymanie rolniczego charakteru tych terenów może prowadzić do sporego zanieczyszczenia środowiska. Wysoki poziom chemizacji rolnictwa sprzyja degradacji gleby i powoduje wzrost zanieczyszczenia powietrza i wód, co w konsekwencji prowadzi do eutrofizacji. Zbiorniki wodne i cieki, wzbogacone w pierwiastki biofilne, prowadzą do wzrostu trofii wód. Znane są przypadki, kiedy bardzo silne zanieczyszczenie wody gnojówką doprowadziło do całkowitego zaniku organizmów żywych, za wyjątkiem cienkiej strefy przypowierzchniowej. Za eutrofizację odpowiedzialny jest przede wszystkim fosfor, który jest dostarczany do jezior i rzek również w wyniku zrzutów ścieków zawierających detergenty. Drugim niebezpiecznym pierwiastkiem jest azot, który przedostaje się do wód wraz z kwaśnymi opadami oraz

nawozami mineralnymi. Rozwój gospodarstw rolnych o dużej powierzchni i dużej specjalizacji produkcji prowadzi do wyjałowienia gleb i zmniejszenia bioróżnorodności. Natomiast zwiększanie powierzchni terenów rolniczych na niekorzyść pierwotnych krajobrazów zaburza funkcjonowanie naturalnych ekosystemów. Degradację gleb wywołać mogą również uprawy monokulturowe, źle prowadzona melioracja oraz deforestacja. W konsekwencji istnieje większe ryzyko powodzi i ruchów masowych. Brak możliwości realizacji istotnego elementu projektu planu - sieci kanalizacyjnej podłączonej do oczyszczalni, a więc uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, będzie przyczyną występujących zagrożeń dla środowiska, zwłaszcza wód powierzchniowych; wód podziemnych i gleb a także dla fauny i flory.

a.2. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych

Przyjęte w projekcie rozwiązania struktury przestrzenno-funkcjonalnej są zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym, z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miejska Górka. Projekt planu przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami jest zgodny z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska. W granicach planu ogranicza się powierzchnie zabudowane i ustala niezbędne dla zachowania równowagi ekologicznej powierzchnie zieleni.

a.3. Ocena warunków zagospodarowania określonych w projekcie

Warunki zagospodarowania ustalone w planie uwzględniają zasady prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz wymogi ochrony środowiska.

a.4. Ocena zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu wynikające z ustaleń planu powodują, że na obszarze nie wystąpią znaczne zagrożenia dla środowiska. Ograniczenie przekroczenia dopuszczalnych norm jakości środowiska do granic nieruchomości, do których inwestor posiada tytuł prawny, zabezpiecza przed występowaniem w dalszej perspektywie szczególnych zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi.

a.5. Ocena skutków dla istniejących form ochrony i innych obszarów chronionych

Teren znajduje się na obszarze szczególnej ochrony wód powierzchniowych - zlewnia chroniona, podsystemu wodonośnego reki Orli. Ustaleniami planu wody podziemne chroni się przed zanieczyszczeniami m.in. poprzez kompleksowe i zgodne z obowiązującymi przepisami rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami z wykorzystaniem istniejących obiektów infrastruktury technicznej.

a.6. Ocena zmian w krajobrazie

Na skutek realizacji zabudowy mieszkaniowej dojdzie do oddziaływań (bezpośrednich i stałych) na krajobraz tego terenu. Dotychczas był to otwarty krajobraz użytków rolnych, który w wyniku realizacji ustaleń zostanie przekształcony w przewadze w krajobraz zabudowany.

Realizacja ustaleń planu przy precyzyjnie dochowanych warunkach jego ustaleń, korzystnie wpłynie na walory estetyczne całego obszaru.

a.7. Oddziaływanie na klimat (w tym klimat akustyczny)

Na skutek planowanego zagospodarowania terenu zmianie ulec mogą warunki klimatu lokalnego. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, prędkości wiatru oraz wilgotności. Będą to oddziaływania wtórne, długoterminowe i stałe, ale nie będą znacząco wpływać na warunki klimatu odczuwalnego przez przyszłych użytkowników tego obszaru.

Generalnie na przedmiotowym terenie hałas komunikacyjny nie będzie duży, stąd nie będzie powodował przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu.

a.8. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Obszar planu znajduje się także w strefie „W” ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych (zespół stanowisk nr 6). Zamierzenia inwestycyjne na tym obszarze powinny być uzgodnione z konserwatorem zabytków, który określi warunki dopuszczające do realizacji inwestycji w zakresie ochrony zabytków archeologicznych.

a.9. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

W związku z realizacją zapisów planu przewiduje się spełnienie przez gospodarkę wodno - ściekową wymaganych norm prawnych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Plan ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, podłączanej docelowo do zewnętrznego systemu sieci miejskiej, oraz w przypadku braku technicznych możliwości przyłączenia do sieci dopuszcza zaopatrzenie z indywidualnych ujęć. Indywidualne ujęcia wód mogą niekorzystnie oddziaływać na wody podziemne. Poprzez studnie do wód dostają się różnego rodzaju zanieczyszczenia.

Należy stwierdzić, iż nie wszędzie jest możliwy rozwój sieci kanalizacyjnej. Dlatego ewidencja infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami, czyli zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków to ważne działanie, należące do obowiązków samorządów terytorialnych. Nieszczelne szamba sprawiają, że ścieki bytowe przenikają do gleby i wód gruntowych, mogąc zanieczyścić nie tylko wody powierzchniowe, ale i podziemne.

W związku z realizacją zapisów planu przewiduje się spełnienie przez gospodarkę wodno - ściekową wymaganych norm prawnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Przewidziany w planie sposób zagospodarowania ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych nie będzie powodował negatywnego oddziaływania na wody podziemne.

a.10. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, glebę i surowce mineralne

Obszar objęty planem nie charakteryzuje się zróżnicowaniem morfologicznym, w związku z tym nie należy spodziewać się istotnych zmian ukształtowania powierzchni. Dla zabezpieczenia powierzchni ziemi oraz gleby, na obszarze planowanej zabudowy zakazuje się przekształceń ziemi poza obrysem obiektów. Ustala się wykorzystanie nadmiaru mas ziemnych pozyskanych podczas prac budowlanych w obrębie działki budowlanej lub usuwanie ich zgodnie z przepisami odrębnymi w wyniku realizacji zapisów planu. Wszelkie przekształcenia prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych budynków czy też obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się ze zmianą powierzchni ziemi i gleby. W celu ochrony gruntu odprowadzenie wód opadowych z powierzchni utwardzonych oraz pozostałych wód opadowych i/lub roztopowych - po odpowiednim podczyszczeniu należy odprowadzać powierzchniowo do gruntu w granicach własności nieruchomości lub do sieci kanalizacji deszczowej prowadzonej w liniach rozgraniczających dróg, dopuszcza się inne rozwiązania w zakresie odprowadzenia wód opadowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

a.11. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

W wyniku realizacji ustaleń planu, nie powinno dochodzić do ponadnormatywnego negatywnego oddziaływania na powietrze na skutek emisji niskiej.

a.12. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

Przyjęte w projekcie miejscowego planu ustalenia w zakresie rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych są zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi i zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miejska Górka. Jest to rejon o wielofunkcyjnym przeznaczeniu. W związku z tym nie proponuje się rozwiązań alternatywnych w stosunku do projektu planu.

a.13. Rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko

Rodzaj i skala zmian w środowisku zależy zarówno od charakteru oraz wielkości inwestycji, jak i wrażliwości środowiska przyrodniczego. Można przypuszczać, że projektowane przeznaczenie omawianego terenu, przy respektowaniu ustalonych zasad zagospodarowania, nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska określonych przepisami odrębnymi, chociaż w jego poszczególnych komponentach proponowane zmiany zaznaczają się w sposób mniej lub bardziej widoczny.

6. INFORMACJA O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Projekt planu jest dokumentem o charakterze lokalnym, którego zakres obowiązywania nie będzie wykraczał poza granice gminy. Ze względu na położenie obszarów objętych planem z dala od granic państwowych oraz ze względu na niewielki (lokalny) zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko ze strony planowanego zagospodarowania, problemy oddziaływania transgranicznego nie wystąpią. Proponowane w miejscowym planie, zmiany zagospodarowania nie będą skutkowały powstawaniu inwestycji, które mogłyby spełniać kryteria zawarte w Konwencji o Ocenach Oddziaływania na Środowisko w Kontekście Transgranicznym (Dz. U z 1999 r. nr 96. poz. 1110).

7. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIA LUB KOMPENSACJE PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Na analizowanym obszarze, nie występują powierzchniowe obszary prawnie chronione i obszary Natura 2000. Projekt miejscowego planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby wpłynąć na cele, przedmiot ochrony oraz integralność jakiegokolwiek obszaru Natura 2000 i innych o cennych walorach przyrodniczych. Zapisami ustaleń funkcjonalnych chroni istniejące walory przyrodniczo - krajobrazowe omawianego obszaru, w związku z czym nie ma potrzeby wskazywania rozwiązań alternatywnych.

8. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO MPZP ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnieść do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska w terminach wynikających z przepisów prawa - w przypadku skarg mieszkańców na oddziaływanie prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan,

analizę realizacji ustaleń i badania skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

- w odniesieniu do nieruchomości nieposiadających przyłącza do kanalizacji sanitarnej, obowiązywać będzie monitoring zbiorników bezodpływowych w celu kontroli częstotliwości ich opróżniania oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej, a także przydomowych oczyszczalni ścieków w celu kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej (zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Dz. U. z 2021 r. poz. 888 ze zm.).

Analiza i ocena stanu poszczególnych komponentów środowiska przeprowadzona na podstawie wyników pomiarów uzyskanych w ramach ww. działań umożliwi ocenę skutków realizacji ustaleń planu i podjęcie działań w przypadku wystąpienia ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko.

9. OCENA UWZGLĘDNIANIA PRZEZ PROJEKTOWANY DOKUMENT CELÓW SPOSOBÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

9.1. Dokumenty międzynarodowe

Praktycznie wszystkie dokumenty dotyczące problematyki środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Początek dała konwencja narodów Zjednoczonych w Rio Janeiro w 1992 r., na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju. Kolejnym dokumentem jest Agenda XXI-Globalny Program Działania na XXI wiek, która powstała w wyniku dyskusji na gremiach ONZ, którą prowadzono nad podstawowymi wyzwaniem współczesnego świata, zawartymi m.in. w raporcie pani Bruntland „Nasza Wspólna Przyszłość”. Najistotniejszą częścią dokumentu odnosząca się do problematyki ochrony środowiska jest część II p.t. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody”.

9.2. Dokumenty wspólnotowe

Wyrazem troski o stan środowiska przyrodniczego są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

9.3. Dokumenty krajowe

Podstawowym prawem w Polsce jest konstytucja i do jej zapisów odnoszone są wszystkie pozostałe dokumenty. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (Art. 5)

ustala także, że ochrona środowiska jest obowiązkiem m.in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, bez uszczerbku, możliwości korzystania z nich, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej biologicznej różnorodności na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym.

Celem polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju.

10. PODSUMOWANIE

Proponowane zmiany w użytkowaniu przedmiotowego terenu, przy precyzyjnie określonych warunkach korzystania ze środowiska, nie spowodują większych przekształceń w środowisku, ani nie zakłócą jego funkcjonowania.

Realizacja projektowanego zagospodarowania przy dotrzymaniu warunków planu nie powinna mieć negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze i warunki życia mieszkańców. Zainwestowanie winno być uwarunkowane stosownymi decyzjami administracyjnymi z zakresu ochrony środowiska i prawa budowlanego.